

Fredag den 2. december 2016 (D)

1

27. møde

Fredag den 2. december 2016 kl. 10.00

Dagsorden

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forsikring af frivillige m.v.).

Af social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann).
(Fremsættelse 09.11.2016).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om udstedelse af legitimationskort.

Af social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann).
(Fremsættelse 09.11.2016).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Optjening af ret til feriedagpenge for perioder med sygedagpenge ophæves).

Af beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen).
(Fremsættelse 18.11.2016).

Meddelelser fra formanden

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Mødet er åbnet, men jeg er måske nødt til at udsætte det.

Kommer der en minister nu? Ja.

Så starter jeg med at sige, at der i dag er følgende anmeldelser:

Henrik Sass Larsen (S), Søren Gade (V), Leif Mikkelsen (LA), Josephine Fock (ALT), Morten Østergaard (RV), Jacob Mark (SF) og Mette Abildgaard (KF):

Beslutningsforslag nr. B 26 (Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Udvidelse af ministres adgang til at søge orlov fra Folketinget)).

Karina Aadsbøl (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 13 (Vil ministeren redegøre for, hvad der skal til for at indføre et generelt forbud mod diskrimination af personer med handicap, herunder om regeringen vil indføre adgang til, at klager

over diskrimination på grund af handicap behandles af Ligebehandlingsnævnet?).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 1. behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Forsikring af frivillige m.v.).

Af social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann).
(Fremsættelse 09.11.2016).

Kl. 10:01

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet, og det er først fru Pernille Rosenkrantz-Theil, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Tak for det. Jeg tror, et af de mest grundlæggende kendetegn ved Danmark i al den debat, vi i øvrigt har om danskhed, er, at vi er et foreningsland, hvor folk engagerer sig. Og det er unge såvel som gamle, der er medlemmer af foreninger, og rigtig mange er jo også frivillige i et antal foreninger. Jeg tror sådan set, at mange gange, når vi fortæller alt muligt om Danmark udadtil, er det en af de ting, vi ikke taler så meget om. Og det er faktisk ufatteligt få gange, at man her fra Folketingets talerstol får anledning til overhovedet at sige noget om det frivillige Danmark. Det synes jeg på en eller anden måde er ærgerligt. Jeg tror, de fleste af os, der sidder i Folketinget, jo er startet som frivillige. Altså, jeg tror faktisk ikke, jeg kender særlig mange folketingsmedlemmer, der ikke netop er startet som frivillig i en eller anden form for organisation, og det kan jo have været partiorganisationen. For mit eget vedkommende har det været elevbevægelsen, og sådan tror jeg sådan set de fleste i Folketinget kan berette om de mange forskellige foreninger, man er startet med at være aktiv i. Før elevbevægelsen var det så i svømmeklubben osv. Sådan har vi alle sammen en liste over foreninger, vi er kommet i igennem vores liv.

Så jeg synes egentlig også, man skal bruge den her anledning til at sige et kæmpe tak til de mange mennesker, der hver eneste dag uden at få en rød rejse for det sørger for, at ungerne kan gå til fodbold, og sørger for at sidde der, når gamle skal til at tage herfra, som vågekoner og som andet. Vi bruger rigtig mange kræfter i vores samfund på den del, og jeg tror faktisk, det er noget af det, der opbygger den tillid, som er så kendetegnende for det danske samfund.

Vi har ekstrem stor tillid til hinanden i sammenligning med rigtig mange andre samfund, og det tror jeg slet ikke man kan undervurdere hvor stor en betydning har. Så det her frivillige arbejde, som folk udfører til hverdag, og det at være medlem af en forening tror jeg sådan set måske er noget af det mest fundamentale ved at have så godt og solidt et samfund som det, vi har.

Nå, man kunne spille i meget lang tid på de der store violiner – og jeg kan godt blive lidt rørstrømsk, lige præcis når vi snakker om foreningslivet – men det her lovforslag handler alene om at gøre rammerne for det frivillige Danmark bedre. Man kan sige, at som det er i dag, er det allerede sådan, at man kan være omfattet af en arbejds-kadeforsikring, hvis det er frivilligt ulønnet arbejde, men man kan ikke være omfattet af en forsikring, hvis det er en såkaldt frivillig indsats. Og det er bl.a. vågekonerne, vi taler om, det er besøgsvenner og lignende – de er ikke omfattet af en forsikring. Og kommunerne og regionerne har faktisk ikke mulighed for at kunne tegne ansvars- og ulykkesforsikringer for de borgere. Det duer selvfølgelig ikke. Og når man tænker på, hvor meget der bliver talt om rammevilkår for erhvervslivet, kunne man godt diskutere, om man også lidt oftere skulle tale om rammevilkårene for den frivillige indsats. Det gør vi så i dag.

Det glæder os rigtig meget, at der bliver skabt hjemmel til, at man kan lave en ulykkes- og ansvarsforsikring for dem, der yder en frivillig indsats. Det manglede på en eller anden måde bare. Det er ligesom den ene del af lovforslaget, og det bakker vi i Socialdemokratiet fuldt og helt op om.

Den anden del af lovforslaget handler så om at forenkle indsamlingen af og opfølgningen på viden om den frivillige indsats i kommunerne. Det er det, der hedder § 18-redegørelsen. Den skal afskaffes, og så skal det i stedet for følges via kommunernes bogføring af støtte til frivilligt socialt arbejde, og det foregår allerede i dag. Hensigten med det er at komme dobbeltarbejde til livs. Nu bliver der rigtig ofte herinde talt om, at vi skal afbureaukratisere, ikke? Det her er faktisk et afbureaukratiseringsforslag. Så sker der jo selvfølgelig det, at i det sekund, man forsøger at afbureaukratisere, er der nogle, der begynder at problematisere det og spørge, hvad vi så gør, hvis den viden ikke længere er tilgængelig. Det er jo altid balancen, at jo mere vi registrerer, og jo mere vi samler viden ind, jo nemmere er det selvfølgelig at sidde og trække i trådene, også herindefra, og derfor kommer vi til at bygge på og bygge på. Så lad os nu se. Jeg mener sådan set, at ministeriet har imødekommet de kritikpunkter, der har været, af det her, på fin vis, og så må vi jo følge det og se, om ikke nok vi overlever uden at skulle have det dobbeltarbejde, der er i dag. Hvis ikke vi overlever, må vi genindføre det. Men lad os nu se, om ikke det her virker meget godt.

Alt i alt kan Socialdemokratiet altså støtte forslaget med et stort rungende hurra og tak for indsatsen til alle de frivillige kræfter derude.

Kl. 10:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Susanne Eilersen, Dansk Folkeparti.

Kl. 10:05

(Ordfører)

Susanne Eilersen (DF):

Tak for det, formand. Det her lovforslag har to elementer.

Det ene element drejer sig om, at kommunerne nu får mulighed for at tegne ulykkesforsikring for borgere, der yder en frivillig indsats, og det ved jeg mange kommuner har efterspurgt. Og dermed lignestiller man så borgere, der yder et stykke frivilligt arbejde. I høringssvarene er der ønske om, at det skal være en »skal«-opgave og ikke kun en »kan«-opgave for kommunerne. Det havde vi også gerne set i Dansk Folkeparti at det var. Men at der nu gives kommunerne og regionerne hjemmel til at kunne tilbyde en forsikring, er et

skridt i den rigtige retning. Og jeg er også helt sikker på, at kommunerne vil tage godt imod den mulighed, set i lyset af at rigtig mange frivillige yder et kæmpestort stykke arbejde i kommunerne.

Den anden del af lovforslaget handler om afbureaukratisering, sådan at kommunerne ikke længere skal indberette oplysninger om det frivillige arbejde hvert eneste år, jævnfør det, der hedder § 18-midlerne. I høringssvarene har der også været bekymringer om, at den her information måske går tabt. Men disse oplysninger, der bliver skaffet ude i kommunerne, findes i de kommunale regnskaber, og de findes i frivilligerapporterne via det centrale sociale arbejde. Så der er stadig væk mulighed for at kunne indhente oplysninger.

I Dansk Folkeparti er det vigtigt, at man fjerner det overflødige arbejde, det, der kræver kolde hænder, og at man i stedet for bruger ressourcerne på varme hænder. Set i lyset af det store stykke frivillige arbejde, der er til gavn ikke mindst for borgerene, men også for kommunerne selv, er jeg sikker på, at man ude i kommunerne vil gøre det muligt både at tegne de her forsikringer og give den her ekstra information, hvis der er behov for det.

Samlet set bliver det med det her lovforslag rigtig godt, at vi nu kan yde de frivillige den her form for sikkerhed, ved at der nu gives mulighed for at tegne denne forsikring fremadrettet. Så Dansk Folkeparti bakker op om lovforslaget i sin helhed.

Kl. 10:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Susanne Eilersen. Så er det hr. Carl Holst, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Carl Holst (V):

Tak for det, formand. Først og fremmest skal jeg hilse fra den konservative gruppe og sige, at de støtter forslaget. Jeg tror, at hele Folketinget har en vis forståelse for, at det i lyset af den seneste rege-ringsdannelse kan være noget svært for dem at være til stede ved be-handlingen af alle lovforslag.

Det her drejer sig, som det fremgår, om, at man nu gør det muligt for kommuner og regioner at forsikre frivillig indsats og på den måde ligestille den mulighed, de i dag har, for at forsikre frivilligt arbejde. Det er fuldstændig essentielt, at det frivillige Danmark følger med udviklingen, ved at vi som lovgivere sikrer rammerne for, at den frivillige indsats kan fortsætte. Det er vigtigt, fordi det danske samfund, som vi ved, er skabt af frivillig indsats. Og værdisættelsen af den indsats kan ikke kun gøres op i kroner og øre; værdisættelsen skal også ses i forhold til alle de undersøgelser, der viser, at frivillige er i netværk, der skaber bedre livskvalitet og bedre sundhed, men også i forhold til at det arbejde, der kommer ud af den frivillige indsats, er til gavn for medborgere. Jeg tror, at vi i fremtiden i endnu højere grad skal tænke frivilligheden ind i velfærdssamfundet – ikke som led i en debat om, at vi skal afvikle velfærdssamfundets forpligtelser som noget offentligt leveret. Men vi skal se værdien af, at hjælp fra frivillige kan være en anden hjælp end den offentlige, centralt fastsatte ydelse, service, der leveres.

Så ligger der også i lovforslaget, at der sker en afskaffelse af indberetningen efter § 18, stk. 4, fordi der er tale om dobbeltindberetning. Det er en opfølgning på økonomiaftalen. Vi skal undgå dobbeltindberetning, men være lydhøre over for det, der ligger i bemærkningerne, i forhold til at beretningens indhold er brugbar med hensyn til at leve op til det, vi gerne vil have. Det skal vi følge tæt, men jeg synes, at bemærkningerne til lovforslaget giver os den tryk-
hed.

Venstre støtter forslaget.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Pernille Skipper, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:10

Kl. 10:10

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Enhedslisten er positive over for den del af forslaget, der handler om, at kommunerne skal have mulighed for at tegne ansvars- og ulykkesforsikring over for mennesker, som gør en frivillig indsats for kommunen. Jeg kan ikke lade være med alligevel at give det et par ord med på vejen, for principielt set er vi i Enhedslisten sådan set ikke tilhængere af, at kommunerne selv skal hyre de frivillige. Samarbejdet mellem kommuner og frivillige bør ske gennem frivilliges egne organisationer, og så ville man sådan set, hvis man blev ved med det, også være ude over forsikringsproblemet, fordi de organisationer jo i forvejen har mulighed for at forsikre deres medlemmers indsats.

Desværre går udviklingen i en anden retning, især i kommunerne, for de bruger i stigende grad frivillige til at fylde ud der, hvor der er huller efter meget voldsomme nedskæringer, som der jo er sket på velfærdsområdet de sidste mange år. Der er forsvundet omkring 31.000 offentlige stillinger, og det er bestemt ikke alle sammen inden for bureaukratiets højborg, tværtimod er langt de fleste af dem inden for velfærdssektoren.

Det, der sker nu, er, at kommunerne forsøger at lappe efter skaderne ved at hyre frivillige ind. Rigtig mange kommuner har annonceret, også temmelig aggressivt, efter frivillige, slår direkte frivillig-jobs op – arbejde, som helt klart burde blive udført af fagpersoner, f.eks. en it-vejleder på det lokale bibliotek eller til en ældredatastue eller en turledsager for voksne udviklingshæmmede. Der er rigtig mange frivilligjobs i skoler, børnehaver og på plejehjem, og så ansætter kommunerne så en frivillig koordinator til at lede og fordele arbejdet. Det er en hel industri, der er under udvikling her, hvor man forsøger at prøve på at lappe nogle huller efter de mange nedskæringer, der har været i velfærden, ved at putte frivillige ind, og så dækker man det så under et plusord og kalder det samskabelse eller foreningsliv eller Foreningsdanmark, hvorimod det nok i virkeligheden er, ikke Foreningsdanmark, men forsøg på at lappe hullerne efter mange års voldsomme nedskæringer.

Det er en forkert udvikling, og det kan ikke undgå at få konsekvenser for kvaliteten og for forsynings sikkerheden. Det vil formentlig også få en ret stor negativ betydning for den frivillige indsats, og hvad vi ser den som. Det er rigtig vigtigt, at den frivillige indsats og civilsamfundet ikke kommunaliseres og hives ind i det offentlige, fordi de netop kan noget helt særligt, som myndighederne ikke kan, herunder integrere og deltage på nogle helt andre planer.

Jeg er sådan set enig med alle dem, der siger, at foreningslivet er en fuldstændig central del af vores kultur i Danmark, og det er med til, at vi tager ansvar for hinanden, at vi møder hinanden, og vi skal dyrke og understøtte foreningslivet, men myndigheder som kommuner må altså ikke overtage foreningslivet, og det er noget af det, som gør os utrolig kede af det.

Der er ikke nogen tvivl om, at vi skal sørge for, at de frivillige ikke kommer i klemme, og derfor er vi som udgangspunkt positive over for den del af forslaget, der handler om, at kommunerne så også godt kan forsikre dem, men det er altså på et ærgerligt bagtæppe, og vi bryder os meget lidt om årsagen bag lovforslaget.

Så er der hele diskussionen, som er den anden del, der handler om § 18-redegørelsen. Den er vi uenige i. Vi synes, det er en dårlig idé at fjerne forpligtelsen til at lave den årlige redegørelse. Det er muligt, at der er mange, der synes, at det er lidt besværligt, især i kommunerne og blandt de ansatte frivilligkonsulenter, men de laves jo altså ikke for deres skyld; man laver redegørelserne for Folketin-

get og den bredere offentlighed, herunder især de organisationer, der beskæftiger sig med frivillige. Der er også mange kritiske hørings-svar til det her lovforslag, der peger på det.

Så vi vil gerne stille nogle spørgsmål og følge op på det, og så må vi tage stilling, når vi når så langt.

Kl. 10:15

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er et par korte bemærkninger. Først er det fra hr. Carl Holst, Venstre. Værsgo.

Kl. 10:15

Carl Holst (V):

Tak for det. Jeg undrer mig lidt over, at fru Pernille Skipper siger, at det er på en ærgerlig baggrund – og der laver jeg så koblingen til synspunktet om, at udgangspunktet for det her var, at nu var man ved at udvide det frivillige, udelukkende med henblik på at de skal fylde et hul ud. Det er ikke sådan, jeg oplever lovforslagets intention. Det er at sige: I dag er der nogle, der laver frivilligt arbejde, og nogle, der laver en frivillig indsats. Den sidste del, den frivillige indsats, er det ikke muligt at forsikre. Det muliggør vi så.

Så kan man have nogle diskussioner om brugen af frivillige, i forhold til en frygt for, at de skal ind i stedet for det, der i dag hedder kernevelfærd. Der er jeg enig et langt stykke hen ad vejen. Men den kommunale tilgang til at have frivillige ude kunne jo også være, at nogle af dem, der i dag er socialt udsatte, får mulighed for at føle noget værdifuldt, ved at man giver dem nogle timer, hvor de gør en frivillig indsats og dermed kommer ind i et fællesskab. Den tilgang kan man også have.

Kl. 10:16

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Pernille Skipper.

Kl. 10:16

Pernille Skipper (EL):

Jeg skal med det samme beklage, hvis jeg på nogen måde har fået det til at lyde, som om jeg har et problem med frivillighed – særlig da i forhold til medborgere, som har en hel masse at bidrage med og en hel masse styrker, men som måske ikke lige passer ind i det gængse arbejdsmarked. Altså, det er rigtig, rigtig vigtigt – søreme så. Men jeg synes, det er vigtigt, at man gør det igennem organisationerne, for det, der sker, er jo ikke bare, at der er et par timer om ugen til mennesker, der er socialt udsatte, og som hjælper på det lokale plejehjem. Det, der sker, er, at man simpelt hen slår jobs op, som burde blive varetaget af ansatte.

Som sagt synes vi, at forslaget er godt i den forstand, at det er vigtigt for de frivillige, men det, man burde gøre fra regeringens side, var i højere grad at understøtte, at frivilligheden og de frivillige, som kommunerne bruger, bliver organiseret igennem de frivillige organisationer. Så ville man være ude over forsikringsproblemet.

Kl. 10:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Carl Holst.

Kl. 10:17

Carl Holst (V):

Det var udtalelsen om, at lovforslaget støtter I, hvad angår forsikring, men at I synes, det er på en ærgerlig baggrund. Nej, det er på en god baggrund, for ønsket er netop også at forsikre dem, der laver en frivillig indsats.

Så havde ordføreren nogle bemærkninger om betænkeligheden ved afskaffelse af § 18-redegørelsen, og jeg håber, at vi i det videre lovforberedende arbejde kan få tryghed for, at det er dobbeltregistre-

ring, vi vil undgå, og ikke fjernelse af et værktøj til udbredelse af den frivillige indsats.

Kl. 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo til fru Pernille Skipper.

Kl. 10:18

Pernille Skipper (EL):

Jeg håber også, at vi bliver overbevist, for så vidt angår det – det vil jo være dejligt. Men jeg må gentage, at vi er lidt skeptiske. Altså, jeg vil gerne læse op fra bemærkningerne, hvor der står, at forsikringsforhold ikke må være en barriere for at rekruttere frivillige. Så det handler jo om at sørge for, at kommunerne i højere grad kan rekruttere egne frivillige ind i kommunerne, og det er i al stilfærdighed min kritiske bemærkning, at det ikke burde være kommunerne, der rekrutterede de frivillige. Det er hverken godt for foreningslivet eller for vores velfærdsstat.

Kl. 10:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det fru Susanne Eilersen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:19

Susanne Eilersen (DF):

Tak for det. Det er bare, fordi jeg blev lidt forvirret over ordførerens tale. Vi er nok dem, der er enige langt hen ad vejen, når det gælder varme hænder og kolde hænder. Ordføreren nævnte bureaukratiets højborg, og at det ikke er der, at alle de dér godt 31.000 arbejdspladser er taget fra. Så slutter ordføreren alligevel af med at sige, at det ikke er så godt, at lovforslaget også indeholder, at man ikke kan få dokumenteret, hvad § 18-midlerne er blevet brugt til. Ud fra hvad jeg sådan har af kendskab til kommunalt arbejde, er det en dobbelt bogføring, fordi man sagtens kan finde det frem. Og tror ordføreren ikke, at kommunerne har lyst til at have den der dialog med de frivillige, når de nu har så meget gavn af dem?

Kl. 10:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:19

Pernille Skipper (EL):

Som sagt, og det sagde jeg også til hr. Carl Holst, vil vi da meget gerne overbevise, men der er nogle kritiske bemærkninger fra bl.a. frivillige organisationer, som skaber en vis utryghed om, at man faktisk får de oplysninger, som jo er et grundlag for at tage en vigtig diskussion. Men jeg synes, det er fuldstændig rigtigt, at vi bør afbureaukratisere. Jeg synes, det er et kæmpeproblem, at i hvert fald den tidligere socialminister havde – og mon ikke også den nye minister har det – som sit storstilede projekt at skabe mere evidens med de dertil følgende dokumentationskrav. Så der er god grund til at tage den diskussion, og vi kan jo blive overbevist.

Kl. 10:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til fru Pernille Skipper. Så er det hr. Danny K. Malkowski, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:20

(Ordfører)

Danny K. Malkowski (LA):

Mange tak. Med forslaget vil man sikre, at kommuner og regioner kan tegne forsikringer for borgere, der leverer en frivillig indsats i forbindelse med at løse kommunale og regionale opgaver. Det skal ske på samme vilkår som for dem, der laver et frivilligt arbejde, hvor

det allerede nu er muligt for kommuner og regioner at tegne en forsikring. Det er kun fornuftigt, at kommunerne har mulighed for at have en ansvars- og ulykkesforsikring for frivillige hjælpere, uanset om det nu drejer sig om en såkaldt frivillig indsats eller et frivilligt arbejde. Derudover vil man også afskaffe pligten for kommuner til at indrapportere forskellige oplysninger om den frivillige indsats i kommunen, så man bl.a. undgår dobbeltindberetning af data. Og da afbureaukratisering og afskaffelse af unødvendige dobbeltindberetninger jo virkelig er noget, som vi er meget glade for i Liberal Alliance, støtter vi naturligvis også lovforslaget.

Kl. 10:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak. I Alternativet er vi også utrolig taknemlige over for alle de frivillige, der gør et kæmpestort arbejde i Danmark. Så vi synes, at det er en udmærket idé, at kommuner og regioner skal have mulighed for at tegne ulykkes- og ansvarsforsikringer for de borgere, der leverer den her frivillige indsats derude. Som Dansk Flygtningehjælp, Ældre Sagen og Røde Kors mener, burde det dog være obligatorisk at tegne en sådan forsikring, men det må vi snakke videre om under udvalgsarbejdet.

Problemet er, at lovforslaget endnu en gang består af to dele, som ikke har noget med hinanden at gøre, så det ene lovforslags skæbne dermed kan blive afgjort af, hvilket andet lovforslag det så er bundet op på. I det her tilfælde handler det andet lovforslag om at undgå dobbeltindberetning af data for udviklingen i den økonomiske støtte til frivilligt socialt arbejde, en såkaldt sanering af eksisterende data-kilder i tråd med aftale om kommunernes økonomi for 2017.

Resultatet vil efter vores mening være en smule afbureaukratisering og en besparelse på nogle hundrede tusinde kroner. Men så vidt jeg forstår, er konsekvensen dog, at den centrale redegørelse for det kommunale arbejde med frivillige foreninger bortfalder. Det er den her udgivelse på 30 sider, hvori man bl.a. kan læse om støtten til frivilligt arbejde, og hvordan den fordeler sig rundtomkring i Danmark, samt hvilke målgrupper den går til. Hvis det er rigtigt, at den også forsvinder, bliver jeg lidt mere skeptisk, for jeg synes, at i og med at vi har så utrolig stort et frivilligt arbejde i Danmark, er det meget vigtigt at kunne følge med i, hvordan det udvikler sig, hvilke målgrupper det går til, og hvordan pengene fordeles af kommunerne på tværs af landet.

De frivillige organisationer er i deres hørings svar heller ikke begejstrede for eventuelt at miste den her publikation. Center for Frivilligt Socialt Arbejde skriver dog om muligheden for, at de vigtigste dele af den indberetning kan lægges ind i den frivillige rapport, som de i forvejen udarbejder for Socialministeriet og Indenrigsministeriet. Den mulighed synes jeg at vi skal se nærmere på i udvalgsarbejdet.

Men i Alternativet mener vi også, at vi muligvis skal se på muligheden for at dele det her lovforslag op i to dele.

Kl. 10:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste ordfører er fru Marianne Jelved, Det Radikale Venstre.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Vi har, som nogle af de tidligere ordførere har været inde på, en stærk frivilligkultur i Danmark. Det er i virkeligheden også baggrun-

den for, at vi har det, jeg vil kalde et stærkt civilsamfund. Det er ikke noget, der er opfundet lige nu, for det har fundet sted i mere end hundrede år. Rigtig mange af de institutioner, vi har i dag, og som vi vurderer som fuldstændig uundværlige institutioner, f.eks. et folkebibliotek, er i virkeligheden startet af frivillige borgere engang i 1800-tallet. Det er bare et eksempel på nogle af de ting, som vi er meget kendt for, og som forsamlingshusene også er et godt eksempel på. Jeg troede egentlig, at forsamlingshusene var et nordisk anliggende, men det er det ikke, det er et dansk anliggende, det er i Danmark, der er forsamlingshuse, og der er næsten ikke en by, hvor der ikke er et forsamlingshus. Nu er de ikke alle sammen åbne længere, eller de eksisterer måske ikke alle sammen, men de har været rammen om det stærke civilsamfund lokalt.

Vi er i Det Radikale Venstre meget åbne for, at frivilligarbejdet, frivilligindsatsen udvikler sig igennem tiderne, fordi der er nye behov, der er nye problemstillinger, som faktisk bedst løses borger til borger i forhold til en ansat over for en borger, som har brug for den ansatte.

Jeg vil godt her understrege, at det er fuldstændig fundamentalt, når man taler om frivilligt arbejde, at det er den frivillige selv, der afgør, hvor grænsen går for det, vedkommende vil. Man kan ikke dikteres til noget, man kan ikke ansættes til noget, og der kan ikke skabes en eller anden forudsætning for, at man skal gøre noget bestemt, det er den frivillige selv, der sætter grænsen.

Jeg havde den fornøjelse at være medlem af Helle Thorning-Schmidt-regeringens udvalg for frivillighed. Vi skulle lave et frivillighedscharter, og det var en meget spændende opgave, fordi rigtig mange af organisationerne selvfølgelig var involveret her. Det, der fik tingene til at falde på plads til allersidst, var, at vi var enige om og gav håndslag på, at den frivillige bestemmer selv, hvor opgaven går til. Det er en meget god tommelfingerregel at have med sig.

Så vil jeg godt bruge et eksempel på en frivillighed, som ikke bare kan erstattes af en ansat medarbejder, uanset hvor værdifulde de ansatte medarbejdere er: Plejehjemmet var nyt, og plejehjemslederen, der også var ny, syntes, at han skulle gøre en indsats for, at borgerne kom inden for på plejehjemmet og lærte plejehjemmet at kende, for det var en del af lokalsamfundet, og så kunne de også køre en tur med de plejehjemsbeboere, som gerne ville ud at få frisk luft i en kørestol. Finn kom, og han ville gerne køre Hans, og Hans ville også gerne køres af Finn, så de drog af sted. Der gik nogen tid, og så opdagede plejehjemslederen lige pludselig, at det var lang tid siden, han havde set de to gå ud sammen, så han gik hen og bankede på Hans' dør og lukkede den forsigtigt op, og der sad de inde begge to og drak Gammel Dansk om formiddagen og spillede kort.

Det var altså den brug af den frivillige, som plejehjemsbeboeren satte allerstørst pris på. Det er klart, at sådan noget kan ikke erstattes af en ansat, for det er et fællesskab mellem to ligeværdige borgere, som finder hinanden i at kunne spille kort. Heldigvis var det en fornuftig plejehjemsleder, som syntes, at det var fint, så han gik igen. Det er bare et eksempel på, at vi skal være åbne over for, at man kan arbejde på mange forskellige slags måder. Der sker også det, man kunne kalde en samskabelse, og det er det, vi så i loven kalder en frivillig indsats, som i forbindelse med skader skal ulykkes- og ansvarsforsikring kunne iværksættes der.

Det støtter vi selvfølgelig fuldt ud fra Det Radikale Venstres side, og vi ser frem til at få det her på plads, for det skulle bare mangle, at den nye type af samskabelser ikke også giver mulighed for frivilligt arbejde.

Kl. 10:27

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Marianne Jelved. Så er det fru Kirsten Normann Andersen, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:28

(Ordfører)

Kirsten Normann Andersen (SF):

I SF ser vi med stor sympati på, at borgere har lyst til at involvere sig i frivilligt arbejde. Det kan i høj grad styrke medborgerskabet og det civile samfund, hvis vi vel at mærke bruger det rigtigt og altså ikke falder for fristelsen til at lade borgere udføre kommunale opgaver gratis. I min egen kommune har man eksempelvis meget stor glæde af, at borgere bliver inddraget i forhold til planlove og lokalplaner, og jeg bliver glad, når borgere føler sig støttet af Nabohjælp og den slags.

Derfor bakker vi sådan set også op om regeringens idé om at tilrette kommunalfuldmagten, så kommuner og regioner får mulighed for at tegne forsikringer for de borgere, som yder en frivillig indsats. Men jeg vil ikke undlade at bemærke, at det i virkeligheden er et paradoks, for vi skal i den næste del af forslaget tale om afbureaukratisering. For i det omfang, at kommunerne benytter sig af samarbejdet med de frivillige foreninger, sådan som Enhedslisten også er inde på, ville det faktisk betyde, at kommunerne slet ikke behøvede at tegne nogen forsikringer, for så har foreningerne sådan set allerede gjort det.

Vi stiller os kritiske over for det samlede forslag, netop fordi man også i forslaget vil ophæve den kommunale forpligtelse til at lave § 18-redegørelser. I SF bakker vi op om alle gode forslag om afbureaukratisering og regelforenkligning, men lige præcis her mener vi faktisk, at det giver mening, og at der ikke er tale om en fornuftig regelforenkligning.

Der er stadig væk meget store forskelle på, hvor meget kommunerne anvender på det frivillige sociale arbejde. Ifølge den seneste opgørelse fra 2014 brugte man i eksempelvis Kolding Kommune 248 pct. af tilskuddet, og der har vi selvfølgelig også en SF'er som formand for Socialudvalget. Men der er stadig væk 21 kommuner, der bruger under 50 pct. af bloktilskuddet på frivilligt socialt arbejde.

Vi vil derfor foreslå, at regeringen deler forslag op i to, så vi kan få vedtaget forslaget om at få forsikret de frivillige i kommunerne. Det fortjener de. Men hvis det ikke er muligt, vil vi overveje at stemme nej til forslaget.

Kl. 10:30

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det børne- og socialministeren – og tillykke til den nye minister. Værsgo med opgaven her.

Kl. 10:30

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

Mange tak, formand. Først og fremmest en stor tak til alle ordførerne i dag. Når man kommer ind i sådan en diskussion, kan man jo virkelig mærke, hvor meget Frivilligdanmark betyder, og jeg synes egentlig, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil sagde det rigtig, rigtig godt, nemlig at det her med, at vi har det frivillige Danmark, er meget, meget dansk med hele den betydning, som de frivillige foreninger har. Jeg kan også godt sige noget allerede nu til fru Pernille Skipper. Hun sagde, at der måske ikke har været så meget fokus på frivillighed, og hun sagde også, at hun håbede på mere fokus på evidens. Jamen det vil jeg i hvert fald gerne sætte mig i spidsen for, f.eks. det her med mere fokus på evidens. Hvad er det, der virker, så man får udbredt de gode erfaringer med frivillighed. Og der er også det, fru Marianne Jelved fra Det Radikale Venstre siger, nemlig at der skal sættes lidt mere skub under civilsamfundet. Civilsamfundet kan rigtig, rigtig meget mere og kan byde ind med nogle helt andre ting, end man kan i det kommunale system.

Så vil jeg sige noget omkring det her med dobbeltarbejde og registrering. Nogle af ordførerne er også inde på det: Kommer vi til at

miste noget ved ikke at have den her årlige publikation? Jeg tror, det er vigtigt, at man ikke registrerer for registreringens skyld, men at vi sådan set sikrer, at de data, som er vigtige, også bliver anvendt. Nu må vi se, hvilke spørgsmål der kommer ind undervejs i udvalgsbehandlingen, og jeg vil selvfølgelig bestræbe mig på at svare så godt, jeg overhovedet kan. Men jeg vil bare sige, at det er vigtigt, at det er meningsfulde data, der bliver anvendt. For lige så snart man begynder at sætte kommuner til at registrere meningsløse data, er det, at vi kommer til at opleve, at det selvfølgelig bliver vanskeligere at tage alvorligt, og så er der ikke nogen, der har lyst til at registrere ordentligt. Og så bliver de data, vi får, mindre værd.

Så vil jeg komme med bare et enkelt eksempel på, hvad frivillighed kan. Jeg har på et tidspunkt været ude at køre med fødevareBanken, som jo er en socialøkonomisk virksomhed, og der kører man jo ud med overskudsprodukter. Jeg var også så heldig at få en tiltrædelsesgave, hvor jeg bl.a. fik cornflakes på hebraisk – det synes jeg var rigtig fornemt – og nogle andre produkter, som ikke kan sælges, men så kan blive delt ud. Det, der er omkring fødevareBanken, er, at en række af deres chauffører jo er frivillige. Det er eksempelvis mænd, nogle af dem er sådan lidt oppe i årene, de er pensionerede, og det betyder, at de her mænd kommer ud. De får både et netværk, og de holder sig opdateret på verden. Det er frivilligt arbejde, som typisk sådan appellerer godt til en mand, altså det at køre rundt og være chauffør. Så der har man altså formået virkelig at skabe en rigtig god mulighed for at de kunne få et netværk, og samtidig kan de gøre en kæmpe, kæmpe stor forskel.

Så det her er sådan det første lovforslag om frivillighed. Jeg håber, at der kommer mange. Jeg håber, at Folketingets partier har lyst til også at indgå i yderligere dialog om frivillighed, for det kan rykkes så meget mere. Og så vil jeg selvfølgelig afslutte med at sige, at jeg står til rådighed for besvarelse af spørgsmål, som udvalget måtte ønske at få belyst under udvalgsbehandlingen.

Kl. 10:33

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er en bemærkning fra fru Pernille Skipper, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 10:33

Pernille Skipper (EL):

Tak. Jeg tror, at ministeren muligvis hørte galt, for jeg opfordrede ikke til, at man hældte flere evidenskrav ned over kommunerne. Jeg opfordrede tværtimod til, at man med omtanke – med omtanke – på, hvor meget bureaukrati der følger med, genovervejer lyksalighederne ved evidens.

Jeg vil egentlig gerne spørge om noget. Ministeren nævner det slet ikke i sin tale, og det var jo noget af det, som vi synes er vigtigt at diskutere i forbindelse med frivillighed. Vi er alle sammen enige om, at det er en rigtig, rigtig god idé. Vi kan godt lide frivillige. De kan noget helt særligt, når det er civilsamfundsorganisationer og frivillige, som bidrager, i modsætning til myndigheder. Men mener ministeren ikke, at det er et problem, når frivillige kommer til at erstatte det, som plejer at være ordinære jobs, som er det nære velfærdsarbejde?

Kl. 10:34

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 10:34

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

For at tage det sidste først: Jo, hvis det handler om en direkte erstatning af jobs. Det synes jeg er et stort problem. Jeg tror bare, at det nogle gange kan være svært at se det så sort-hvidt. Et andet eksempel, jeg godt vil tage, er fra Odense med hensyn til småtspisende æl-

dre. Der er ældre mennesker, som har vanskeligt ved at få den næring og de måltider mad, som de skal have. Så har man i Odense lavet et korps af frivillige, som tager ud og spiser maden sammen med den ældre. Der bliver pyntet op på bordet, og der bliver simpelt hen lavet en stemning omkring måltidet. Det gør faktisk, at den ældre spiser mere. Er det at erstatte et arbejde? Nej, egentlig ikke. Tilfører det den ældre noget positivt? Ja, det gør det. Så jeg tror ikke, at man kan se det så sort-hvidt.

Kl. 10:35

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:35

Pernille Skipper (EL):

Mener ministeren virkelig ikke, at det at sikre, at vores ældre medborgere får den mad, de skal have, og at der er den tid til dem, så de kan spise ordentligt og få ro på, er en helt central del af det, man kan kalde kernevelfærden? Jeg er faktisk lidt rystet over eksemplet som værende en frivillig indsats. Det er jo netop et eksempel på, at der ikke er tid nok i ældreplejen til det, som burde være en ret til ældre medborgere, der har knoklet et langt liv, nemlig at de også får en ordentlig behandling. Og så har man erstattet det med et frivilligt korps. Og al respekt for dem, der gør det, men burde det ikke være noget, vi leverede som velfærdssamfund?

Kl. 10:36

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ministeren.

Kl. 10:36

Børne- og socialministeren (Mai Mercado):

For mig er det ikke et spørgsmål om at erstatte, for selvfølgelig skal der være tid og rum til, at personalet kan komme ind og hjælpe. Det her er en ekstra ting, og det er derfor, at man skal passe på med at gøre frivilligt arbejde op i sort eller vidt; at enten tager man jobs, eller så tager man ikke jobs. Når jeg tager eksemplet frem, er det faktisk for at vise de nuancer, der er. Jeg tror på, at man godt som personale kan forberede måltidet, og at man også godt kan invitere den ældre ind positivt i måltidet. At man så har det her ekstra, hvor man kan få den ældre til at spise mere og simpelt hen få noget mere livskvalitet, betragter jeg alene som positivt. Det ved jeg også at de ældre gør, og det gør de frivillige også – og i øvrigt også kommunen.

Kl. 10:37

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Tak til ministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet, og ministeren må godt gå ned.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Social- og Indenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 55:

Forslag til lov om udstedelse af legitimationskort.

Af social- og indenrigsministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 09.11.2016).

Kl. 10:37

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Det er hr. Magnus Heunicke, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det, fru formand. Det er jo egentlig takket være partiet SF, at vi har det her lovforslag på dagsordenen. Det synes jeg vi skal starte med at anerkende. Det var nemlig SF, som i starten af året kom med et beslutningsforslag, hvor man adresserede den problemstilling, at vi jo herindefra i større og større udstrækning kræver, at borgerne skal identificere sig, når de skal møde myndigheder, når de skal have et rejsekort, når de skal til Bornholm, når man skal købe en mobiltelefon. Man skal identificere sig alle mulige steder.

Sagen er den, at de id-muligheder, vi har, er et kørekort eller et pas. Et kørekort er af gode grunde en dyr fornøjelse, og det er jo ikke alle, der har brug for et kørekort, lige så vel som at det ikke er alle, der kan få et kørekort. Det gælder f.eks., hvis man er synshandicappet, blind, så kan man ikke få kørekort. Så er der spørgsmålet med pas. Vi ved jo, at det kan være en dyr fornøjelse at få et pas, som i hvert fald krydser de 700 kr. Det vil sige, at der er brug for et id-kort, som man kan have i baglommen, og som ikke er så voldsomt dyrt at få fat i.

Hvad så med alle de id-kort, vi egentlig har? Vi har jo en del id-kort i Danmark. Vi har f.eks. vores sundhedskort, altså det gamle sygesikringsbevis. Problemet er der, at der ikke er foto på. Når jeg har læst om den her sag, er det, som om politikere har haft emnet på dagsordenen mange gange, og hver gang er der kommet et nyt kort op. Senest var det alkoholkortet, som det populært bliver kaldt. Det hedder det vist ikke reelt i lovgivningen. Det har unge mellem 16 og 18 år brugt til at kunne købe alkohol. Det er et nyt kort med billede på, man har opfundet. Det nye og kloge i det her lovforslag på baggrund af den problemstilling, som SF har rejst, er, at man indfører et nyt kort, men også fjerner et kort. Og det er altså det alkoholkort, som man fra regeringens side foreslår at fjerne og lave om til et generelt id-kort. Det synes jeg lyder fornuftigt og klogt. Det er et id-kort med billede og cpr-nummer, som kan være i baglommen, og med hvilket man meget billigere og nemmere end et pas og selvfølgelig langt, langt billigere og nemmere end et kørekort kan bevise sin identitet, når der er brug for det.

Derfor må jeg sige, at vi kan støtte det her forslag, ligesom vi støttede tankerne i SF's forslag. Jeg synes kun, det er blevet bedre siden da, fordi man altså tager et eksisterende kort og laver om.

Så vil jeg sige noget til os alle sammen her. Nu har vi efterhånden så mange kort i Danmark. Var der ikke noget fornuftigt i, at vi på et tidspunkt får set på, hvor mange kort vi skal have? Jeg kan forstå, at der oven i købet er udnævnt en minister for offentlig innovation. Vi skal have to sygesikringskort, vi skal have et id-kort her, man skal have pas og kørekort, og man skal have digital signatur. Der er efterhånden så mange kort, og alle er vel lavet i den bedste mening. Kunne det ikke lade sig gøre at lave det her lidt smartere? Jeg tror, at næste gang vi mødes om det her emne, bliver, når der kommer større pres på at få et elektronisk identifikationskort, eventuelt på forskellige mobiltelefoner og andet, så man bedre kan identificere sig på net-

tet, når man færdes der. Det vil sige, at den her debat slet ikke er slut. Jeg kan frygte, at vi næste gang skal have endnu et kort, endnu en ting i vores baglomme, så den bliver helt fyldt med forskellige id-kort. Jeg tror, at danskerne undrer sig lidt over det. Det kan godt være, at det kan være smart at løse det her problem. Men set fra borgernes synspunkt tror jeg det kunne være lidt smartere frem for at have tre-fire-fem-seks kort til offentlige myndigheder, hvis man havde bare et, som så også havde et billede, som så også havde adresse, som så også havde cpr-nummer, og som også havde noget digital signatur indbygget. Det er ikke det, lovforslaget her handler om. Det er bare for at anmelde, at det er vores overordnede politiske linje på det her område. Det er et arbejde, vi meget gerne vil deltage i.

Det her lovforslag kan vi støtte.

Kl. 10:42

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Susanne Eilersen, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 10:42

(Ordfører)

Susanne Eilersen (DF):

Tak for det, formand. Det, vi lige har hørt fra Socialdemokratiets ordfører, lyder jo meget lovende, så jeg tænker, at vi allerede nu kan lave et ændringsforslag og i den grad også få flertal for det, for man skulle sådan set tro, at ordføreren har været inde at kigge i min computer og læst min ordførertale. Dansk Folkeparti er fuldstændig enig i udsagnet om, hvad vi dog skal med alle de her kort.

Nu er det her godt nok et forslag, som udspringer af et beslutningsforslag, som vi også var positive over for den gang. Men vi har jo også før sagt, at man skal få et billede på det her sygesikringskort, som alle har, uanset om de er svagtseende, handicappede eller andre ting og ikke kan erhverve sig et kørekort. Alle har altså et sygesikringskort. Så jeg synes, vi skal kigge på at få lavet et kort for alle, også set i lyset af at flere og flere steder ønsker man at have billedlegitimation. Det gælder både ved henvendelse til banken, på rejsekort og med andre ting. Det skal også ses i lyset af den her terrorsituation, der er blevet mere og mere tilspidset over de senere år, hvidvaskningsloven og alt muligt andet, der gør, at man oftere og oftere skal vise legitimation, hvor der er et billede på.

I den forbindelse kan jeg som medlem af Dansk Folkeparti til det her knytte en bemærkning om, at problematikken med mangel på et forbud mod burkaer bliver større og større. Jeg kan undre mig lidt over, hvordan et billede på et kort med en kvinde, der bruger burka, skal se ud. Kan man få kvinden til at tage burkaen af, hvis hun har brug for at skulle legitimere sig nogle steder? Det er ikke en del af det her lovforslag, men det er i hvert fald en problematik, der vender tilbage, hver gang vi har sådan noget med billedlegitimation.

Men Dansk Folkeparti er også enig i, at det her kort er et skridt på vejen. Og så må vi måske tage det i to etaper, men det synes jeg da vi skal have en snak om, også set i lyset af at det har været et stort ønske fra mange handicaporganisationer, som jeg sagde før. Der er handicappede, der måske ikke kan erhverve sig et kørekort og skal gå rundt med deres pas. Et plastikkort har dog en bedre størrelse, der passer til en pung eller baglomme. Så Dansk Folkeparti er også enig i det, og vi er også glade for, at prisen på det her er fornuftig, så alle kan være med.

Så Dansk Folkeparti støtter også det her forslag.

Kl. 10:45

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Så er det hr. Carl Holst, Venstre.

Kl. 10:45

Men mere om det en anden gang, for i dag glæder vi os over at stemme ja til det her lovforslag.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Carl Holst (V):

Tak for det, formand. Jeg skulle hilse fra De Konservative og sige, at de kan støtte det her forslag. Det kan Venstre også.

Der er et praktisk problem for borgere uden pas og kørekort. Det er det, lovforslaget drejer sig om, og det støtter vi. Så har der været rigtige og velmenende bemærkninger om, hvorvidt vi i fremtiden skal have et samlet kort. Det er en interessant problemstilling, som vi jo skal arbejde på eventuelt som supplement til den digitaliseringsstrategi, som blev lavet bredt og med kommunerne og regionerne løbende frem til 2020. Det er lidt en anden problemstilling. Men alt, der kan understøtte digitaliseringsdelen, skal vi selvfølgelig i en anden sammenhæng med et andet forslag være villige til at se på. Det vil Venstre også være. Tak.

Kl. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Enhedslisten var rigtig glade, da SF fremsatte beslutningsforslaget. Det er noget, vi har hørt rigtig mange gange fra borgerne, nemlig at det er besværligt i hverdagen. Vi var rigtig glade, da SF fik det stemt igennem, og nu er vi rigtig glade for, at det er blevet fremsat. Så Enhedslisten stemmer for.

Kl. 10:46

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Danny K. Malkowski, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Danny K. Malkowski (LA):

I Liberal Alliance synes vi, at det er fornuftigt, at man kan få et identifikationskort med foto fra det offentlige. I mange sammenhænge skal man bruge billed-id, og det er ikke optimalt, at alle danskere, som ikke har kørekort, skal slæbe rundt med deres pas. Når borgerne samtidig selv skal betale omkostningerne, har vi meget svært ved at se nogle negative konsekvenser ved det. Derfor synes jeg også, det er meget interessant at få en diskussion af, om vi skal prøve at koble digitalisering ind i den her form for identifikation, men det må vi tage på et senere tidspunkt.

Liberal Alliance støtter også lovforslaget.

Kl. 10:47

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 10:47

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak. I Alternativet synes vi, det er glædeligt, at man får et nyt identifikationskort, som gør det muligt at identificere sig i en lang række situationer uden at skulle tage sit pas med. Det betyder f.eks., at mennesker, der på grund af deres særlige behov ikke har kørekort, kan få lettere ved at tage et lån i banken eller købe en mobiltelefon. Vi er glade for, at SF har set behovet for et nyt identifikationskort og fundet flertal for det i Folketinget. Vi er også glade for de få gange, det er lykkedes oppositionen at få flertal for et forslag til vedtagelse i Folketinget i de her år med en regering, der benytter sit flertal på et mandat til at føre en politik, der efter vores smag er utrolig ensidigt borgerlig-liberal.

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Marianne Jelved, Radikale Venstre.

Kl. 10:48

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Da vores ordfører, Andreas Steenberg, ikke kan være her, siger jeg et par ord om forslaget og indleder med at rose ministeren, fordi der her er en fin imødekommelse af et ønske, som et flertal i Folketinget har haft. Man laver et id-kort som alternativ til kørekort og pas. I Radikale Venstre er vi glade for, at regeringen tager initiativet, og vi synes, det er god parlamentarisk skik, at man kan finde løsninger sammen. Det er sådan noget, der kan glæde en gammel tilhænger af folkestyret.

Der findes personer, som på grund af alder eller handicap ikke har kørekort. Når man skal vise id med billede, eksempelvis når man rejser til og fra Bornholm eller Sverige, hvor der jo desværre er grænsekontrol, skal de mennesker have pas med. Det er ganske dyrt at skaffe sig et pas, især for at skulle tage til Bornholm. Det er lidt langt ude, at man skal vise pas for at rejse til en anden del af Danmark. Med loven her får ældre, unge og mennesker med handicap muligheden for at erhverve sig et id-kort til billigere penge, som de kan bruge, når de skal vise billed-id.

Det er vi stærke tilhængere af.

Kl. 10:49

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Trine Torp, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 10:49

(Ordfører)

Trine Torp (SF):

Det er en god dag i dag. I SF hilser vi selvfølgelig det her lovforslag meget velkommen. Som flere ordførere har sagt, er det på baggrund af det beslutningsforslag, som vi i SF fremsatte for Folketinget sidste år, at vi nu i dag skal førstebehandle det her lovforslag, som handler om at tilpasse et eksisterende legitimationskort. Jeg er godt tilfreds med, at vores forslag nu er anledning til, at regeringen og Folketingets partier bakker op om, at der skal findes en løsning, så det bliver bare en lille smule lettere for borgere med handicap, hjemløse, ældre og andre medborgere at kunne legitimere sig. Derfor vil jeg gerne sige tak til både regeringen og udvalget for velvilligheden i forhold til beslutningsforslaget – det er vi meget tilfredse med.

Som vores samfund har udviklet sig, står mange danskere ofte i en situation, hvor de skal kunne legitimere sig med billedlegitimation. Langt de fleste borgere løser det problem ved at fremvise et gyldigt førerbevis eller et pas. For nogle medborgere, f.eks. blinde, stærkt svagsynede og mennesker med epilepsi, er der ikke mulighed for det, da de ikke kan erhverve sig et kørekort på grund af deres handicap. Derfor har der allerede længe været udtrykt ønske fra Danske Handicaporganisationers side om, at man skal have mulighed for at anskaffe sig billig billedlegitimation. Som det også fremgår af høringsvarene, hilser både Danske Handicaporganisationer og Ældre Sagen lovforslaget velkommen. Det er jeg glad for, og det ser jeg som et udtryk for, at der har været et reelt behov for en tilpasning af legitimationskortet.

Som jeg også nævnte, da vi behandlede beslutningsforslaget i januar, havde vi i SF ikke nogen særlige formkrav til det nye legitimationskort. Den foreslåede løsning er en tilpasning af et allerede eksisterende legitimationskort, og det skal kunne anvendes som generel dokumentation for en bredere målgruppe og på et større anvendel-

sesområde. Det synes vi lyder som en fornuftig udformning. Det har også været et mål for os, at billedlegitimation kunne være billigere. I forbindelse med beslutningsforslaget erfarede vi i SF, at mange borgere efterlyste billigere billedlegitimation. Det handlede om hjemløse, der blev afkrævet legitimation, når de skulle afgive deres stemme, hæve penge i banken eller blot skulle oprette en konto, så de kunne få overført penge. Det handlede om borgere, især fra Bornholm, som i forbindelse med deres arbejde, besøg eller behandling på Rigshospitalet skulle passere svensk område, hvor man som følge af transportransvaret skal legitimere sig. Derfor håber vi, og det lærer jeg sådan set også af både lovforslag og høringssvar, fortsat, at det her nye legitimationskort vil være væsentlig billigere end f.eks. pas og kørekort.

Ud over at jeg selvfølgelig skal takke regeringen og Folketinget for deres velvillighed, skylder jeg også at sende en særlig hilsen til Jytte, som jeg blev kontaktet af, kort inden vi behandlede beslutningsforslaget for et lille års tid siden. Jytte er i midten af halvfjerdsere, og hun skrev, fordi hun var begejstret for forslaget. Hun fortalte mig, at hun hverken havde pas eller kørekort og heller ikke havde behov for det. Hun havde i flere situationer oplevet, at det nærmest var lovpligtigt at have et billed-id, og derfor havde hun forhørt sig om mulighederne hos borgerservice, hvor hun havde fået besked, at så kunne hun få et knallertkørekort. Og som hun selv skrev dengang: Jeg er altså midt i halvfjerdsere. Til dig, Jytte: Nu sker der noget, og vi får sikret, at du ikke behøver at få et knallertkørekort. Nu bliver der et ordentligt legitimationskort, et Jyttekort.

Nogle vil jo nok mene, at sådan et lovforslag her i det store billede kan virke som en meget lille sag, som ikke er af særlig stor betydning, men for de borgere, det berører, som f.eks. Jytte, har det stor betydning, at de rent faktisk kan erhverve sig et kort. Det synes jeg er vigtigt at huske, når vi i dag behandler det her lovforslag. På den baggrund kan det selvfølgelig ikke overraske nogen, at SF støtter op om lovforslaget.

Kl. 10:53

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Trine Torp. Så har Venstre talt på vegne af De Konservative, og derfor er det økonomi- og indenrigsministeren. Tillykke med hvervet.

Kl. 10:53

Økonomi- og indenrigsministeren (Simon Emil Ammitzbøll):

Tak for det. Jeg vil gerne starte med at takke for den brede opbakning til forslaget, som der har været her i Folketinget, til det, som SF's ordfører kaldte Jyttekortet. Jeg synes jo, det er rart, at vi kan finde løsninger i bred enighed og fordragelighed, og jeg vil tilstræbe så vidt muligt at inddrage alle Folketingets partier i det lovarbejde, der er på mit ministerområde.

Jeg er helt overbevist om, at vi med det her forslag og med det her legitimationskort får en rigtig god løsning på det, som jo i virkeligheden er et praktisk problem for mange mennesker, som ikke har pas eller kørekort, men kommer i situationer, hvor de skal legitimere sig. Det er især bornholmerproblematikken, som der også har været talt om, hvor danske borgere skal tage fra en del af det danske rige til en anden del. Der er det i dag for nogles vedkommende sådan, at de er nødt til at have et pas. Jeg synes, det er en rigtig god ting, at de fremover kan nøjes med det her legitimationskort og kan få det til en billigere pris. Jeg synes også, det er værd at lægge mærke til det her spørgsmål om et kort ind og et kort ud. Det synes jeg egentlig er et rigtig fint princip, at man altså dermed sørger for, at bunken ikke bliver endnu større. Så på den måde får vi også gjort det på en rigtig fin måde.

Så er der en del, der nævner, at man kunne gå endnu videre: Kunne man forestille sig at bruge elektroniske løsninger? Kunne man samlet reducere antallet af kort i det offentlige? Der vil jeg bare sige,

at det i hvert fald er noget, som jeg vil se utrolig positivt på og gå videre med for at se på, om man også fremadrettet kan forenkle endnu mere. Det kan jeg selvfølgelig ikke love på stående fod at man kan, men jeg vil i hvert fald gøre mit for, at vi får gennemført nogle af de ønsker, der kom fra ordførerne. Men jeg vil først og fremmest takke for den velvillige behandling og selvfølgelig især takke SF for at være dem, der tog initiativet. Lad det være en opfordring til at komme med initiativer, som vi også kan vedtage i fællesskab, hvis det er muligt at gøre det. Jeg har i hvert fald ikke lukket nogen dør for nogen.

Kl. 10:56

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Social- og Indenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 86:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Optjening af ret til feriedagpenge for perioder med sygedagpenge ophæves).

Af beskæftigelsesministeren (Jørn Neergaard Larsen).
(Fremsættelse 18.11.2016).

Kl. 10:56

Forhandling

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Jan Johansen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Jan Johansen (S):

Tak for det. I dag behandler vi et forslag, som vil ophæve sygedagpengemodtagerens ret til at optjene feriedagpenge. Forslaget vil svække rettighederne for de personer, som har forsikret sig imod arbejdsløshed, men som af den ene eller anden grund er blevet syge, også selv om det f.eks. er en arbejdsskade, som har gjort, at en person er på sygedagpenge. Derved giver Venstre og Dansk Folkeparti endnu et ekstra slag i hovedet på de personer, som netop har mistet deres job og ovenikøbet er blevet syge.

I Danmark har vi brug for at styrke og ikke svække vores flexicuritymodel. Vi har en a-kasseforsikring i Danmark, som gør, at man i de perioder, hvor arbejdsgiverne ikke har brug for en, kan opretholde et nogenlunde eksistensgrundlag, dog ikke så godt som det, man har, når man er i arbejde. Borgerne betaler for a-kasseforsikringen og betaler for en forsikringsydelse, som giver dem nogle rettigheder, bl.a. i form af sygedagpenge. Men nu forringer regeringen og Dansk Folkeparti med et snuptag a-kasseforsikringen, uden at forsikringen bliver billigere.

Vi har en a-kasemodel, der støtter op om den danske flexicuritymodel, som vi går og praler af i hele verden, nemlig at det er arbejdsmarkedets parter, arbejdsgiverne og arbejdstagerne, der aftaler spillereglerne for overenskomsterne på arbejdsmarkedet. Det er fak-

tisk rigtig godt, for så har vi et fleksibelt arbejdsmarked, som gør, at arbejdsgiverne kan reagere hurtigt, når de skal bruge arbejdskraft, og afskedige medarbejdere, når de ikke har mere arbejde, og dermed pådrager de sig ikke et tab i firmaet og står derfor bedre i konkurrencen med udenlandske firmaer. Men med det her forslag forringer man a-kassemodellen og derved også det fleksible arbejdsmarked.

Når ministeren bruger argumentet om, at det ikke er rimeligt, at a-kasemedlemmer optjener ret til feriedagpenge under sygdom modsat personer, som ikke er medlem, retter ministeren sig ind efter den laveste fællesnævner. Ministerens logik virker til at være, at hvis nogen har det skidt, skal andre under nogenlunde samme forhold også have det skidt.

Socialdemokratiet mener ikke, at dette forslag trækker Danmark i den rigtige retning, og derfor kan Socialdemokratiet ikke stemme for forslaget.

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Hans Andersen, Venstre, en kort bemærkning.

Kl. 10:59

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jeg skal spørge ordføreren, i hvilket omfang kontingenterne til a-kasserne – det, medlemmerne betaler – indgår som en del af finansieringen af sygedagpengene.

Kl. 10:59

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:00

Jan Johansen (S):

Det, jeg mener, er, at når man melder sig ind i en a-kasse, melder man sig ind med nogle rettigheder. De rettigheder, man betaler for, tager regeringen og Dansk Folkeparti nu fra medlemmerne uden at gøre det billigere. De rettigheder er der jo på samme måde, som når man tegner en forsikring. Der ved man nogenlunde, hvad policen dækker, og når man så begynder at få taget noget af policen, taget nogle af de rettigheder, sker der simpelt hen det, at forsikringen bliver forringet. Det gælder også det fleksible arbejdsmarked, for der kan jo være forsikringstagere derude, der siger: Arh, nu er der ikke ret mange rettigheder tilbage; nu kan vi lige så godt bare gå på kontanthjælp, hvis vi bliver arbejdsløse.

Vi har jo netop a-kasseforsikringen, for at vi alle sammen bærer den risiko: Når vi er i arbejde, betaler vi til den, og når vi bliver arbejdsløse, kan vi få af den. Jeg har betalt til a-kassen i hele mit liv og aldrig brugt den, men jeg har været glad for den. Det er ligesom en brandforsikring.

Kl. 11:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 11:01

Hans Andersen (V):

Jeg fik desværre ikke noget svar, for sygedagpengene er jo finansieret af os alle sammen og ikke af a-kassekontingentet. Det er sådan set den helt afgørende forskel, og hvis man ikke er klar over det, bliver det en meget lang diskussion i dag. Men er det ikke korrekt, at dagpengene stadig væk er væsentlig højere end kontanthjælpsydelsen? Så der er jo stadig væk en væsentlig fordel i at være medlem af en a-kasse.

Kl. 11:01

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:01

Jan Johansen (S):

Tak. Jo, det er rigtigt, at den er højere, men man betaler jo også for forsikringen. Altså, forskellen på at være på kontanthjælp og være på dagpenge og have betalt til en forsikring er jo, at der gerne skulle være nogle højere ydelser på dagpenge. Og så mener jeg sådan set også, at de rettigheder til optjening af feriepenge, som modtagere af sygedagpenge har haft, nu bliver taget fra dem. Og uanset hvor pengene bliver taget, er det forsikringstageren, der egentlig går glip af en rettighed, som han eller hun har betalt for gennem flere år.

Kl. 11:02

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:02

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg kan godt høre, at vi nok ikke får svar på det spørgsmål, som Hans Andersen fra Venstre stillede til ordføreren, nemlig om det var en del af indbetalingen til a-kassen. Men når man tænker på sygedagpengene som helhed, er fakta jo sådan, at man ikke kan afholde ferie, mens man er på sygedagpenge. Man kan skyde ferien og afholde den, efter man er raskmeldt; man skal være rask for at holde ferie.

Når man så tænker på den kritik, der kommer nu her i forbindelse med sygedagpengene, må man sige, at det jo var ordførerens eget parti, egen minister – dengang var fru Mette Frederiksen beskæftigelsesminister – der stod i spidsen for at skære sygedagpengene ned fra 52 til 22 uger. Der hørte vi ikke den der klage fra hr. Jan Johansen, fordi det var helt o.k. i den forbindelse. Det var da en større forringelse end at fjerne optjening af ret til feriedagpenge for perioder med sygedagpenge. Vi erkender blankt, at Dansk Folkeparti også var med i den aftale, men det var jo hr. Jan Johansens eget parti, der var i regering dengang og stod i spidsen for det og også netop sygedagpengereglerne. Så kunne man selvfølgelig have taget det her ind dengang, det gjorde man så ikke, og det var jo en endnu større forringelse, men det var rart at få et klart svar.

Kl. 11:03

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:03

Jan Johansen (S):

Jeg synes stadig væk, at der er forskel på det i forhold til det, som ordføreren stiller mig som spørgsmål. Men jeg mener her, at når jeg er i en a-kasse og betaler, og det er jeg også i dag, og det har jeg været hele livet igennem, får jeg nogle forringelserne nu, forringelser, som man lige så stille og pænt kommer ind i aftalen. Så hvis jeg går hen og kommer til skade – falder ned af talerstolen lige om lidt – og hvis jeg så bliver arbejdsløs, kan jeg ikke optjene til ferie, som jeg har kunnet hidtil. Det synes jeg er en forringelse, og jeg synes ikke, at de to ting kan sammenlignes.

Kl. 11:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:04

Bent Bøgsted (DF):

Hvis vi ser på sygedagpengereglerne, sygedagpengeaftalen, som hr. Jan Johansens parti var en del af, må vi jo bare erkende i den forbindelse, at hvis det var sådan, at det var en del af a-kassesystemet, af dagpengereglerne, kunne den her lov ikke være lavet uden om Socialdemokratiet, da vi har et forlig på dagpengeområdet. Der går sy-

gedagpenge ikke ind som en del, netop fordi de ikke er finansieret af egenbetaling fra arbejderne. Det må hr. Jan Johansen da erkende.

Kl. 11:07

Kl. 11:04

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jan Johansen.

Kl. 11:04

Jan Johansen (S):

Jeg har det bare sådan, at da jeg gik ind og blev medlem af en fagforening og blev medlem af en a-kasse, kiggede jeg på, hvad jeg kunne få. Jeg kiggede ikke på, hvilken kasse det kom fra, fordi man jo ikke kan forlange, at en, der tegner en forsikring, skal gå igennem, hvor pengene kommer fra. Man får at vide, at man har de rettigheder, og så er det jo sådan set vedkommende fuldstændig ligegyldigt, hvor man tager pengene fra. Det siger vi jo også til dem, hvis der er nogle, der begynder at rode i sådan noget dér. Derfor synes jeg sådan set, at det er en forringelse, og det er en forringelse over for de medlemmer, der har tegnet en forsikring i a-kassen.

Kl. 11:05

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 11:05

Joachim B. Olsen (LA):

Det, der kendetegner en forsikringsordning, er jo, at det er dem, der betaler ind til den, der har mulighed for at trække på den. Her er der jo tale om, at man har et sygedagpengesystem, som dem, der er medlem af en a-kasse, ikke er med til at finansiere. Hvorfor er det så rimeligt, at de skal have ret til at optjene feriedagpenge, mens de er på sygedagpenge, en ydelse, som de ikke har været med til at finansiere med deres a-kassebidrag, mens andre, som er på sygedagpenge og ikke er medlem af en a-kasse, ikke skal have ret til at optjene feriedagpenge, mens de er på sygedagpenge. Forsikringsargumentet holder ikke, medmindre ordføreren ikke ved, hvilke principper der gælder, når vi taler om forsikring.

Kl. 11:06

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jan Johansen.

Kl. 11:06

Jan Johansen (S):

Jeg vil bare sige til ordføreren, at vi alle sammen er glade for, at vi har a-kassen i Danmark. Vi er alle sammen glade for, at der er en masse mennesker, der forsikrer sig og betaler ind til forsikringen, så dem, der bliver arbejdsløse, er med til at finansiere det her, og det skal vi holde ved. Det synes jeg bare bliver udhulet atter en gang. Man forringer jo forsikringen. Man gjorde det også, da man satte det ned fra 4 til 2 år. Det var også en forringelse af forsikringen, og man betaler lige meget endnu. Jeg synes, at vi skal værne om det arbejdsmarked, vi har, for vi er meget fleksible. Når mester ikke har brug for en, kan han fyre en, og så har man et eksistensgrundlag, og når mester har brug for en igen, tager han hurtigere en ind igen. Den dag, hvor vi ødelægger det fleksible arbejdsmarked, kan vi ikke holde det arbejdsmarked, som vi har i dag og den konkurrenceevne, som vi alle sammen er så glade for.

Kl. 11:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Joachim B. Olsen.

Joachim B. Olsen (LA):

Men det her handler ikke om det fleksible arbejdsmarked. Det her handler om, om man skal have nogle rettigheder, som man ikke selv har været med til at finansiere via sit a-kassebidrag. Hvorfor er det sådan, at når man betaler ind til en a-kasse, skal man have nogle rettigheder, som ens a-kassebidrag ikke har været med til at finansiere, mens andre mennesker, som ikke betaler ind til en a-kasse, ikke skal have de rettigheder? Det er da en åbenlys uretfærdighed.

Kl. 11:07

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 11:08

Jan Johansen (S):

Jeg synes nu, at det har været retfærdigt, retfærdigt på den måde, at når man forsikrer sig selv, er der nogle rettigheder med, og der piller man altså nogle af dem fra nu. Det gør man nu, og det er vi i Socialdemokratiet meget imod, og jeg synes, at I er ved at undergrave og ødelægge den gode, fleksible model, vi har, og a-kassesystemet.

Kl. 11:08

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Man skal lige huske, at vi ikke bruger direkte tiltale.

Tak til ordføreren. Så er det hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det her lovforslag er en del af finanslovsaftalen. Der bliver ændret på optjening af retten til feriedagpenge, og det sker ved, at man fjerner muligheden for, at man kan optjene ret til feriedagpenge, mens man er syg. I forvejen har man ikke ret til at afholde ferie, mens man er syg. Man skal være rask for at kunne afholde ferie. Det er også sådan, at hvis man har været på en arbejdsplads – og det har de fleste jo, når man har optjent feriepenge – så kan man udskyde afholdelse af ferie, til man er rask igen. Man kan også vælge at få dem udbetalt, mens man er syg, uden modregning i sygedagpengene, men man kan ikke holde ferie, mens man er på sygedagpenge. For de fleste er det heldigvis en kortere periode, man er syg. Det er så det, det er.

Sygedagpenge er ikke en del af de almindelige dagpenge. Det er ikke noget, som man finansierer igennem sin egenbetaling. Det er staten, der hundrede procent finansierer sygedagpengene, eller også er det i samarbejde med kommunen. Det finansieres i hvert fald hundrede procent af det offentlige.

Der kommer en del kritik af, at Dansk Folkeparti støtter det her forslag. Man kan udskyde muligheden for at afholde ferie, til man er rask igen. Men når der nu fra den tidligere ordførers side bliver snakket om, at det er en forringelse af dagpengesystemet, så kan jeg ikke lade være med at tænke på, hvor den største forringelse af sygedagpengene ligger. Var det, da regeringen med Socialdemokratiet i spidsen og med fru Mette Frederiksen som beskæftigelsesminister skar ned i sygedagpengeretten fra 52 uger til 22 uger, eller er den største forringelse, at man ikke kan optjene feriepenge, mens man er syg – det er jo alt, lige fra måske 1 uge til 5 uger, man kan optjene på 1 år, hvis man er syg? Hvilken forringelse er størst? Jeg tror nok, at de fleste vil sige, at det var den forringelse, som Socialdemokratiet stod i spidsen for, der var den største forringelse, men det må folk selv afgøre.

I Dansk Folkeparti står vi selvfølgelig ved, at vi har indgået en fornuftig finanslovsaftale, hvor der er kommet rigtig meget godt

igennem, i hvert fald set fra Dansk Folkepartis synspunkt, og det er vi egentlig ret godt tilfredse med. Så er der det her forslag, som der selvfølgelig er nogle der vil kritisere, men som vi selvfølgelig støtter, da vi har indgået finanslovsaftalen.

Som sagt støtter Dansk Folkeparti forslaget.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti, med en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Karsten Hønge (SF):

Nok så mange ord, nok så mange teoretiske omveje for at sige, at nej, det her var jo egentlig beregnet til, at man skulle finansiere det via a-kasserne, og nu kommer det så i virkeligheden fra statskassen. Det ændrer jo overhovedet ikke et komma i, at slutresultatet er, at Dansk Folkepartis profil øjensynlig er, at man skal ramme syge mennesker. De menneskers udgangspunkt, da de meldte sig ind i deres a-kasse, var et bestemt sæt regler. Faktum er vel, at Dansk Folkepartis profil er: Lad endelig de syge borgere betale regningen.

Kl. 11:11

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:12

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, man kan selvfølgelig have den holdning i SF, som man vil, og så kan vi selvfølgelig også i Dansk Folkeparti have den holdning, at da SF sad i regering sammen med Socialdemokratiet og Radikale, skar man sygedagpengeperioden ned fra 52 uger til 22 uger. Og hvad er det? Er det en social profil, hvor man ikke vil ramme dem, der er syge? Det var det, hr. Karsten Hønges parti gjorde, dengang de sad i regering.

Kl. 11:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:12

Karsten Hønge (SF):

Er det niveauet for debatten? I gjorde noget, der var værre engang, og så er det, som om det, I laver nu, ikke er dårligt. Hvad er det for et niveau? Hr. Bent Bøgsted, svar på: Er det ikke rigtigt, at syge borgere nu kommer til at betale en regning, fordi Dansk Folkeparti skulle indgå en finanslovsaftale? Det slipper man ikke uden om ved at stå og pege fingre ad fortiden. Faktum er her i dag, at Dansk Folkeparti siger go til, at syge borgere får regningen.

Kl. 11:12

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:12

Bent Bøgsted (DF):

Jeg peger ikke fingre ad nogen. Jeg holder mig til fakta. Faktum er, at hr. Karsten Hønges parti var med til at skære sygedagpengeperioden fra 52 til 22 uger. Dansk Folkeparti har været med til at fjerne retten for muligheden til at optjene feriepenge, mens man er syg, en ferie, som man ikke kan holde, mens man er syg. Man har mulighed for at skubbe optjente feriepenge, indtil man er rask igen, og så holde ferien. Ja, det har Dansk Folkeparti været med til. Det er fuldstændig korrekt.

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jan Johansen, Socialdemokratiet.

Kl. 11:13

Jan Johansen (S):

Altså, jeg vil lige komme med en rettelse. Det er rigtigt nok, at vi lavede en ny sygedagpengereform, men det var med baggrund i, at vi alle sammen syntes, de skulle komme hurtigere igennem systemet, så de fik en hurtig afklaring. Så det er sådan lidt et spil om ord fra ordførerens side, for der lå jo noget til grund for det her. Det var netop, for at de skulle komme hurtigere igennem og få en afklaring, så de kunne se, hvordan og hvorledes det skulle gå dem videre i livet.

Så vil jeg endnu en gang spørge ordføreren: Synes ordføreren ikke, at der her bliver taget nogle rettigheder fra nogle mennesker, som har betalt et kontingent, uanset hvor pengene er kommet fra, og mener ordføreren ikke, at det er de syge, der kommer til at betale det her kontingent, de besparelser?

Kl. 11:13

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:14

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at man ikke betaler kontingent for at have ret til at optjene feriedagpenge, mens man er syg. Man betaler kontingent for at have ret til at få dagpenge udbetalt, ja. Og så er aftalen, at man kan optjene feriepenge, mens man er på arbejdsmarkedet, og det er så arbejdsgiveren, der betaler dem, mens man er syg, og så går det over til det offentlige. Det er sådan set det, der ligger i det.

Kl. 11:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jan Johansen.

Kl. 11:14

Jan Johansen (S):

Ordføreren vil ikke svare, men det er så også ligegyldigt. Jeg vil bare spørge ordføreren: Hvordan har ordføreren det med, at der nu skal spares på de syge og man samtidig lægger op til skattelettelser, som nogle af de her penge skal bruges til? Hvordan har ordføreren det med det? For det er sådan, jeg ser spillet: Der skal bruges nogle penge i den store kasse, for at man kan give skattelettelser på et senere tidspunkt til dem, der tjener mest i Danmark. Så det synes ordføreren er o.k. at man gør?

Kl. 11:14

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:14

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror nok, at hvis man kigger på, hvad der er blevet sagt adskillige gange, vil man se, at Dansk Folkeparti ikke har lagt op til, at de her penge skal bruges til skattelettelser. Det tror jeg nok kan modbevises rigtig mange steder. Så hvis hr. Jan Johansen havde fulgt lidt med i det, også i forhold til hvad der er blevet sagt fra Dansk Folkepartis side og fra hr. Kristian Thulesen Dahls side, ville han vide, at der ikke her er lagt op til, at vi prøver at finde penge til nogle skattelettelser.

Kl. 11:15

Kl. 11:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til hr. Bent Bøgsted. Så er det hr. Hans Andersen, Venstre.

Kl. 11:15

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Lovforslag nr. L 86, som vi behandler i dag, handler om sygedagpengemodtageres ret til feriedagpenge. Forsikrede medlemmer af en a-kasse optjener i dag ret til feriedagpenge for de perioder, hvor de modtager sygedagpenge, hvis borgerne ikke har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn for perioden, mens modtagere af sygedagpenge, som ikke er medlem af en a-kasse, ikke har mulighed for at optjene ret til feriedagpenge for de perioder, hvor de modtager sygedagpenge.

At et medlem af en a-kasse har denne særlige fordel ved blot at være medlem, finder Venstre ikke er rimeligt. De kan altså optjene ret til feriedagpenge, mens de modtager sygedagpenge, når sygedagpengene alene er finansieret af det offentlige. Det mener vi ikke er rimeligt. Vi ønsker derfor, at reglerne om optjening af ret til feriedagpenge for perioder, hvor personer modtager sygedagpenge, ophæves, så optjeningsreglerne for feriedagpenge harmoniseres for sygedagpengemodtagere. Og med forslaget her sidestilles sygedagpengemodtagere, som er medlem af en a-kasse, med sygedagpengemodtagere, som ikke er medlem af en a-kasse. Lovforslaget her udligner altså den urimelige forskel, der lige nu er mellem medlemmer og ikkemedlemmer. Der gøres op med den særlige ret at optjene feriedagpenge.

Pengene kan jo som bekendt kun bruges én gang, og hvis vi skal forblive et stærkt velfærdssamfund, bliver vi nødt til at prioritere. Og det tør vi i Venstre. Vi vil hellere prioritere forbedringer af vores kernevelværd, eksempelvis med de tiltag, der nu ligger i finansloven for 2017 og de kommende år. Vi prioriterer bl.a. yderligere tiltag på sundhedsområdet med 2,2 mia. kr. over de kommende år. Det er med til at styrke vores kernevelværd.

Venstre vil støtte op om lovforslaget. Tak for ordet.

Kl. 11:17

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti, for en kort bemærkning.

Kl. 11:17

Karsten Hønge (SF):

Jeg lagde mærke til hr. Hans Andersens bemærkning om, at pengene kun kan bruges én gang. Det har ordføreren jo ret i, men hvorfor er det lige præcis, at det er de syge, der skal betale for, at man kan finde på alle mulige andre ting i regeringen – skattelettelser, eller hvad man ellers kan finde på af dårlige ting? Så punkt 1, pengene kan kun bruges én gang: Det er korrekt, men hvorfor er det de syge borgere, der skal betale for det?

Så vil jeg lige spørge Hans Andersen: Hvordan har Hans Andersen det med, at man har købt en forsikring, en policeordning, og at man på det tidspunkt, hvor man køber den, også indgår en betalingsaftale, hvis man så uden varsel – eller i hvert fald med et meget kort varsel – får ændret i den police, uden at kontingentet bliver nedsat? Ville det så ikke være rimeligt, at regeringen samtidig foreslog, at kontingentet blev sat ned, når man jo objektivt set går ind og ændrer i betingelserne for den forsikringsordning, som mennesker har tilsluttet sig?

Kl. 11:18

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

Ja, det er korrekt, at pengene kun kan bruges én gang, og i Venstre er vi optaget af at prioritere. Og vi vil prioritere vores kernevelværd. Her er der et forslag, der er med til at finansiere de tiltag, vi har lagt ind i finansloven, og det handler om at harmonisere, altså at stille mennesker lige i forhold til de rettigheder, man har, når de ydelser, man kan opnå, bliver finansieret af skatteborgerne, altså os alle sammen. Der mener vi ikke det er rimeligt, at der er en særlig fordel ved at melde sig ind i en a-kasse, og at det så, når man skal have indlöst rettigheden, alene handler om, at vi alle sammen i fællesskab skal betale.

Kl. 11:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:19

Karsten Hønge (SF):

Ja, jeg kan egentlig også godt se, at det måske bare var, fordi jeg lod mig at rive med af, at jeg lige havde haft nogle spørgsmål til Dansk Folkeparti. Altså, Venstre har jo altid stået ved deres asociale politik, og i den forstand er der ikke noget mærkeligt i, at man selvfølgelig også står ved, at man vil lade de syge borgere betale for skattelettelser. Så jeg kan godt høre, spørgsmålet egentlig var stillet forkert, for I har altid stået last og brast om en asocial fordelingspolitik. Det spørgsmål skulle måske rettelig være stillet til Dansk Folkeparti, der jo i højtidelige anledninger prøver at stille sig frem som forsvarere for den lille mand.

Men jeg kunne godt tænke mig lige at prøve at stille spørgsmålet igen til hr. Hans Andersen: Regeringen ændrer i forsikringspolitiken ...

Kl. 11:19

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Jeg anbefaler, at man indleder med et spørgsmål, for det er faktisk det, det er til. Er der et svar? Værsgo.

Kl. 11:19

Hans Andersen (V):

Jeg kunne jo så spørge, hvorfor ordføreren synes, det er mere rimeligt, at fordi man er a-kassemedlem, skal skatteborgerne betale særlige ydelser til en, mens man, hvis man ikke er medlem af en a-kasse, ikke er berettiget til at optjene feriedagpenge, når man er på sygedagpenge. Den urimelighed fjerner vi nu. Vi harmoniserer, sådan at der er ens regler for alle.

Kl. 11:20

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og jeg skal sige, at man selvfølgelig kan komme med en kort bemærkning, men hvis man har et spørgsmål, er det nok klogt at komme med det først.

Så er det hr. Jan Johansen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 11:20

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg vil også gerne spørge Venstres ordfører, om det er rimeligt, at man betaler for en forsikring, og at der så bliver ændret i policen, uden at betalingen bliver sat ned. Nu ved jeg godt, at hr. Hans Andersen vil komme med en forklaring om, at pengene kommer fra to forskellige kasser, men når jeg betaler til en a-kasse, kigger jeg ikke på, hvor dagpengene kommer fra, og det skal jeg sådan set heller ikke blande mig i. Når jeg har nogle rettigheder, har jeg de rettigheder. Men når man så fjerner dem og jeg skal betale det samme og det bliver forringet, er det så rimeligt? Hvis det var sådan uden for Borgen,

at man tegnede en forsikring i et forsikringsselskab, og så var det lige pludselig sådan f.eks. i en brandforsikring, at man ikke kunne få erstattet sit spisebord og sine spisebordsstole, ville det så være rimeligt?

Kl. 11:21

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:21

Hans Andersen (V):

Jeg synes, man skal tage udgangspunkt i, at sygedagpengene alene finansieres af det offentlige. Der er det ikke rimeligt at der er forskellige regler, afhængig af om man er medlem af en a-kasse, eller man ikke er medlem af en a-kasse. Det synes jeg vi skal holde fast i, for konsekvensen af det, hr. Jan Johansen siger, vil jo være, at hvis man skulle gå linen ud, skulle Socialdemokraterne jo foreslå, at de regler, der i dag gælder for a-kasemedlemmer, også skulle gælde for mennesker, som ikke er medlem af en a-kasse, når de er på sygedagpenge.

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Jan Johansen.

Kl. 11:22

Jan Johansen (S):

[Lydudfald] ... ordføreren siger hele tiden, at man skal behandle mennesker lige. Men de her mennesker, der står i en a-kasse, betaler et a-kassekontingent for at stå i a-kassen, så de to grupper mennesker der er ikke lige. Det må hr. Hans Andersen vel egentlig erkende, altså at de ikke lige, for den ene betaler, og den anden betaler ikke.

Kl. 11:22

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:22

Hans Andersen (V):

Ja, de betaler for at være medlem af en a-kasse. Og når man betaler for at være medlem af en a-kasse, har man ret til dagpenge i tilfælde af ledighed. Alternativet er, at man ikke betaler til a-kasse, og så har man ikke ret til dagpenge, men så har man en anden mulighed, f.eks. muligheden for kontanthjælp, hvis man er berettiget til det. Der er en væsentlig forskel. Der er en væsentlig forskel på kontanthjælpsniveauet og dagpengeniveauet. Det er jo det, ens a-kasemedlemskab primært går til.

Kl. 11:23

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Skipper, Enhedslisten.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Med det her lovforslag får a-kasemedlemmer frataget deres ret til at optjene feriedagpenge, når de er syge og modtager sygedagpenge. Det er Enhedslistens holdning, at det er et urimeligt forslag. Det er en ren besparelse, der er ikke rigtig nogen saglig grund til det, og så er det igen de arbejdsløse og de syge, der bliver ramt. Den her forringelse kommer jo oven i en række andre forringelser, der har været, på sygedagpengeområdet. I 2009 afskaffede man sygedagpenge for helligdage, og beskæftigelseskravet blev forhøjet, i 2010 blev den årlige regulering af sygedagpenge og andre overførselsindkom-

ster forringet, og i 2014 blev varigheden af sygedagpengene nedsat fra 1 år til 22 uger. Så det er ikke første gang.

Vi er, ligesom andre ordførere, af den opfattelse, at når a-kasse-systemet er et forsikringssystem, skal medlemmerne, som har forsikret sig, også have tillid til, at de har nogle bestemte rettigheder, herunder også retten til at optjene feriedagpenge, både i perioder, hvor de er på arbejdsløshedsdagpenge, og i perioder med sygedagpenge. Den rettighed bliver nu beskåret. Det er ca. 15.000 mennesker, der bliver ramt af det her forslag. Det vil give en årlig besparelse på 27 mio. kr., og det vil især gå ud over de langvarigt syge.

Man kalder det her forslag – det er der også flere ordførere der har gjort heroppefra – for en harmonisering, og siger, at det handler om at ligestille to forskellige grupper, altså dem, der er medlem af en a-kasse, og dem, der ikke er. Man må til det for det første sige, at det jo ikke er to lige grupper: Den ene er medlem af en a-kasse, og den anden er ikke. Så simpelt er det. Derudover er det mig, og jeg vil gætte på i øvrigt også resten af mit parti, temmelig begribeligt, at hver gang man gerne vil rette op på skævheder eller uligheder eller harmonisere, eller hvilke andre ord man nu finder for det, så handler det om at gøre noget dårligere for nogle og aldrig om at gøre noget bedre for nogle, sikre en større tryghed, sikre, at flere danskere kan få en vished for, at hvis de bliver ramt af sygdom, hvis de bliver ramt af arbejdsløshed – det er noget, der kan ske for os alle sammen i løbet af et langt liv – ja, så får de et reelt sikkerhedsnet, og så bliver de grebet, indtil de kan stå på egne ben igen.

Hvis nogen skulle være i tvivl, kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:26

Joachim B. Olsen (LA):

Synes ordføreren grundlæggende, at der skal være sammenhæng mellem den forsikringsordning, man betaler ind til, og det, man kan modtage fra den forsikringsordning?

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:26

Pernille Skipper (EL):

Det kan man have alle mulige argumenter for. Det er jo ikke det, der er udgangspunktet. Det er jo ikke derfor, regeringen har fremsat forslaget. Det er jo for at finde 27 mio. kr., som man så vil bruge på nogle andre ting.

Kl. 11:26

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 11:26

Joachim B. Olsen (LA):

Jo, det er derfor, lovforslaget er blevet fremsat. I dag er det sådan, at a-kassebidrag giver adgang til nogle rettigheder, a-kassebidraget ikke er med til at finansiere.

Nu spørger jeg igen: Synes man i Enhedslisten, at det grundlæggende er et sundt princip, at der er en sammenhæng mellem det, man betaler ind til i en forsikringsordning, og det, man kan modtage fra den forsikringsordning, så man altså ikke skal kunne modtage alt muligt andet finansieret af andre mennesker?

Formanden (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 11:27

Pernille Skipper (EL):

Nu er arbejdsløshedsunderstøttelsessystemet jo et virvar af både forsikringsordninger og noget, der er betalt af fællesskabet. Så det kommer man ikke uden om. Med den argumentation ville vi skulle pille alt muligt ud. Vi er af den grundlæggende holdning, at man skal have tryk, når man bliver ramt af sygdom. Og når man betaler ind til en forsikringskasse, skal man sådan set også have udsigt til, at den rettighed, man fik, da man meldte sig ind, bevarer man. Det er vores grundlæggende holdning.

Hvis man gerne vil rette op på den ulighed, der er mellem dem, der er medlem af en a-kasse, og dem, der ikke er, synes jeg, vi skal sørge for at forbedre forholdene for dem, der ikke er medlem af en a-kasse. Jeg er sikker på, at hr. Joachim B. Olsen i virkeligheden går og drømmer om sent om natten at kunne få lov at gøre det lidt bedre for nogle mennesker.

Kl. 11:27

Kl. 11:28

Formanden (Pia Kjærsgaard):

Tak til fru Pernille Skipper. Så er det hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 11:28

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Med det her lovforslag, L 86, retter regeringen og aftalepartierne bag finansloven op på en åbenlys skævhed. I dag kan man optjene ret til feriedagpenge, hvis man er på sygedagpenge og medlem af en a-kasse. Hvis man ikke er medlem af en a-kasse og er på sygedagpenge, optjener man ikke ret til sygedagpenge. Det er åbenlyst urimeligt, idet sygedagpengene ikke er finansieret af a-kassebidragene. I dag giver a-kassebidraget altså adgang til rettigheder, som a-kassebidraget ikke har finansieret. Det er usolidarisk. A-kassebidraget skal ikke give adgang til ydelser finansieret af andre. L 86 giver et provenu på godt 50 mio. kr. De 50 mio. kr. vil bl.a. blive brugt til bedre kræftbehandling. Det er en bedre måde at bruge pengene på.

Derfor støtter vi naturligvis det her lovforslag. Tak.

Kl. 11:29

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre til hr. Torsten Gejl, Alternativet.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Torsten Gejl (ALT):

Tak. Det her lovforslag handler om at fratage forsikrede på sygedagpenge deres ret til at optjene ferie, mens de er sygemeldte. Det betyder for udsatte familier, at der er en risiko for at komme i en situation, at fordi far eller mor har været syge, skal de ikke på ferie det år. Hermed synes jeg, at forslaget bevæger sig over i den kategori, hvor der er tale om etik og moral, mere end der er tale om politisk stiltingen. Jeg synes, det handler om begreber som værdighed og anstændighed, og jeg synes, de er hævet over, om man er blå eller rød eller grøn. Jeg synes, de er hævet over, om man er i regering eller opposition. Jeg synes, det handler om, hvor dårlig en situation man som et rigt samfund vil efterlade sine syge, ledige og udsatte borgere i.

Selv om vi har lav arbejdsløshed i Danmark, selv om vi er et rigt samfund på masser af parametre, er vi ved at isolere de ledige dan-

skere, de syge danskere og de udsatte danskere i et helt særligt uheldeligt rum i bunden af vores samfund, hvor der er meget lidt håb, meget få muligheder og meget langt til det gode liv. Vi har f.eks. hørt fru Pernille Skipper fortælle, hvilke andre reduktioner i dagpengesystemet der har været for nylig. Vi ser det med kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen. Vi ser det på, at man har sparet hundreder tusinder af kroner på mentorstøtten, som skal hjælpe ledige i job. Man vil afskaffe revalidering, som er en fantastisk hjælp til at få ledige i arbejde. Og nu ryger muligheden for at komme på ferie for lavindkomstfamilierne, hvis mor eller far har været langvarigt syge. Det risikerer de i hvert fald.

Jeg ved godt, at den her lov rammer bredt. Folk med mange penge kan stadig komme på ferie. Men lavindkomstfamiliernes ferie er lige så lang som den ferie, alle vi andre har. Deres børns ferie er lige så lang som den ferie, alle vi andre har. Regeringen kan åbenbart ikke unde dem at komme af sted på ferie. Hvorfor? Fordi man har været syg. Jeg synes, den her lov har en social slagside, der minder mig om, hvor mange gange de borgerlige politikere har siddet i den her sag med hænderne nede i de udsattes pengepung. Alt for meget af den økonomiske udvikling og vækst i Danmark er baseret på en omvendt Robin Hood-strategi. Hvorfor satser man ikke mere på reel økonomisk vækst på de voksende grønne markeder, så man kan skabe velstand i Danmark, der kan være med til at trække de ledige, udsatte og syge med op? Hvorfor satser man ikke mere på at skabe vækst ved hjælp af nytænkning og innovation og iværksætteri og udvikling af knowhow og bæredygtig teknologi? Hvorfor sparer man på den grønne innovation og vælger i stedet for at basere så meget af den økonomiske udvikling på at sende penge fra de fattige og op gennem samfundet? På grund af fattigdomsreformerne og lovforslag som det her er det en meget dårlig idé at blive syg eller ledig i Danmark. Det er, uanset hvilken politisk holdning man har, og uanset hvem man har stemt på. Vi mener, at det her lovforslag bidrager til at fratage mennesker deres værdighed og samfundet dets anstændighed. Det er de riges samfund, der viser smålighed over for de syge og udsatte.

Vi er imod det her forslag, og hvis vi skal harmonisere forholdet mellem dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere, vil jeg minde om, at man også kan harmonisere opad, altså gøre det lettere for kontanthjælpsmodtagere, i stedet for at trække dagpengemodtagere ned i niveau.

Så det kan nok ikke overraske nogen, at Alternativet er imod den her lov.

Kl. 11:33

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Torsten Gejl. Der kom en kort bemærkning i sidste øjeblik. Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:33

Joachim B. Olsen (LA):

Der var meget luft og meget lidt konkret, men det er vi efterhånden blevet vant til, når Alternativet går på talerstolen. Nu vil jeg stille et meget konkret spørgsmål til Alternativets ordfører. Mener Alternativets ordfører grundlæggende, at det er rimeligt, at et a-kassebidrag giver nogle rettigheder, som a-kassebidraget ikke meder til at finansiere?

Kl. 11:33

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 11:33

Torsten Gejl (ALT):

I den her sag ville jeg ikke have det fjerneste imod det, og ordføreren kan bruge alle de retoriske kneb, der måtte være, og al den rettig-

hedsdiskussion, det skulle være, men når det kommer til sagens kerne, er det jo ikke ulovligt eller forkert at lade syge mennesker på dagpenge optjene feriepenge. Det er jo en ideologisk holdning; det er jo det, det handler om. Man tænker først, at man skal spare nogle penge – og det skal ikke være så godt for dem her – og bagefter efterkonstruerer man argumenterne.

Kl. 11:34

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 11:34

Joachim B. Olsen (LA):

Det her handler grundlæggende om principper. Når man betaler ind til en forsikringsordning, synes jeg ikke, at det, man betaler ind til den, skal give adgang til ydelser, som er finansieret af andre mennesker, og som de ikke har adgang til. Det er da vel et meget, meget sundt princip, at når man betaler ind til en forsikring, dækker den forsikring nogle ting, som kommer fra den forsikring, men det giver jo altså ikke adgang til alt muligt andet finansieret af andre mennesker, det vil sige, at der er nogle mennesker, der er med til at betale for noget, som de ikke har adgang til. Det er vel grundlæggende urimeligt.

Kl. 11:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Værsgo til ordføreren.

Kl. 11:35

Torsten Gejl (ALT):

For mig at se er det en efterkonstruktion af argumenter, der skal bakke op om en ideologisk holdning. Jeg havde forventet noget mere af Liberal Alliance. Jeg blev glad, da Liberal Alliance i sin tid kom i Folketinget, over den iværksætterkraft, jeg havde regnet med der kom med ind, over den innovationskraft, jeg havde regnet med der kom med ind, og over den initiativlyst, jeg havde regnet med. Men nu har jeg set ordføreren sidde med hænderne nede i de fattiges pengepung i den her sal i forbindelse med lovgivning efter lovgivning, og jeg savner den iværksætterkraft, som jeg havde regnet at ordføreren parti skulle bringe med ind i Folketinget.

Kl. 11:35

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Så siger vi tak til hr. Torsten Gejl og går videre til fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre.

Kl. 11:35

(Ordfører for forslagsstillerne)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Nu har jeg lyttet mig igennem debatten, og jeg synes egentlig, at den får vist nuancerne udmærket. Vi har jo sådan en, synes vi selv, rimelig nuanceret tilgang til det. Men grundlæggende er vi også imod det her forslag, fordi det stiller en gruppe mennesker på sygedagpenge dårligere uden at have ret til feriedagpenge, og det er jo, fordi regeringen har skullet finde noget finansiering. Det er ret enkelt, at det er for at finde penge til en finanslov, og det har vi i Radikale Venstre ikke noget behov for at bidrage til.

Helt grundlæggende synes vi, det er et småt forslag. Syge mennesker skal også kunne se frem til ferie, og de lavindkomstfamilier, der havde regnet med at kunne få feriedagpenge, får nu frataget den mulighed. Det synes vi grundlæggende er en dårlig idé.

Kl. 11:37

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Der er en kort bemærkning til hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:37

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg skal bare lige høre ordføreren om noget. Nu kunne jeg høre, at der blev sagt, at det er et lille forslag, men er det sådan, at det ikke er stort nok for De Radikale at beskæftige sig med? For dengang De Radikale sad i regering, var det jo helt fint at skære sygedagpengeperioden ned fra 52 uger til 22 uger. Det gik De Radikale varmt ind for dengang. Men når det drejer sig om det her lille forslag om feriepenge, gør man ikke; det synes man er helt forkert. Hvordan hænger det sammen med den tilgang?

Kl. 11:37

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 11:37

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nej, det, jeg mente med småt, var, at jeg synes, det er at gå i små sko at fratage sygedagpengemodtagere retten til feriedagpenge. Det var det, jeg mente med, at det var et småt forslag. Der er mange andre forslag, som vi i Radikale Venstre står fuldt og helt på mål for i forbindelse med at reformere på arbejdsmarkedet og sygedagpengereglerne, hele vejen rundt, fordi vi har følt og syntes og ment, at det var mere rimeligt, og det er fuldstændig rigtigt, at vi jo også har lagt frem, hvad det er, der har været formålet med det, og hvad det er, det har skullet finansiere. Men der har også været et formål. Her virker det, som om regeringen har skullet finde nogle penge til finansloven med sine forligspartier, og det er fair nok, men det skulle man måske bare stå ved.

Kl. 11:38

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 11:38

Bent Bøgsted (DF):

Dansk Folkeparti står også ved den finanslov, vi har lavet. Vi er glade for den finanslov, der er ikke noget dér. Men jeg kan så bare konstatere, at man, dengang aftalen om sygedagpengene blev lavet, hvor Radikale sad i regering, og man skar sygedagpengeperioden ned fra 52 uger til 22 uger, også skulle bruge pengene til noget, og det sagde Radikale dengang var helt i orden. Der kan vi så bare konstatere at der er forskellige opfattelser af, hvad det er, man gør her.

Kl. 11:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 11:39

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi kan konstatere, at der er helt forskellige opfattelser. For det her handler om at tage muligheden for at få feriedagpenge fra sygedagpengemodtagere, som er medlem af en a-kasse, og det synes vi er at gå i meget små sko. Da vi reformerede sygedagpengereglerne, var det jo helt generelt, for at flere mennesker kunne få adgang til andre muligheder, og at man ikke skulle være på sygedagpenge i så lang tid. Det havde en helt anden retning.

Kl. 11:39

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:39

Kl. 11:42

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg må indrømme, at De Radikales position her overrasker mig noget. Jeg kan ikke få det til at hænge sammen, at De Radikale virkelig kan have den holdning, at et a-kassebidrag skal give adgang til nogle rettigheder, som a-kassebidraget ikke er med til at finansiere. Hvad er det solidariske, det socialt retfærdige i, at mennesker, som ikke er medlem af en a-kasse, via skatten skal være med til at finansiere nogle rettigheder for andre, som er medlem af en a-kasse, som de ikke selv har adgang til? Hvad er det rimelige i det?

Kl. 11:40

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 11:40

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu har ordføreren jo været inde på det nogle gange, og det synes jeg da egentlig er en helt relevant og nuanceret betragtning. Jeg synes med det her lovforslag, at det er et spørgsmål om, at man bare rammer laveste fællesnævner, og jeg synes egentlig, og i Radikale Venstre mener vi, at det er en rigtig god ting, at folk organiserer sig. For mig må der gerne være nogle særlige privilegier ved netop at have forsikret sig. Under alle omstændigheder har vi det sådan i Radikale Venstre, at der ikke er nogen grund til at trække en hel gruppe ned, blot fordi andre har færre muligheder.

Kl. 11:41

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 11:41

Joachim B. Olsen (LA):

Så må ordføreren kunne forklare mig, hvorfor den lavtlønnede person, som ikke er medlem af en a-kasse, skal være med til at finansiere, at andre, som er medlem af en a-kasse, som også har højere løn, skal have nogle rettigheder finansieret af personen med en lav indkomst. Hvorfor er det rimeligt?

Kl. 11:41

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ordføreren.

Kl. 11:41

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Arh, jeg tror godt, at hr. Joachim B. Olsen ved, at det er noget forenklet stillet op. Vi har faktisk en lang række ydelser – jeg synes, at fru Pernille Skipper egentlig forklarede det udmærket – som hænger sammen på forskellige måder i det her samfund. Hvis regeringen og dens støttepartier i finansloven *reelt* havde været optaget af, at der skulle komme en mere rimelig fordeling, så havde man set på, hvordan vi samlet finansierer de her ting. Det vil Radikale Venstre gerne være med til at diskutere.

Det her lovforslag handler om at finde nogle penge og gøre en gruppe menneskers muligheder ringere, mennesker, som er syge og på sygedagpenge.

Kl. 11:42

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til fru Sofie Carsten Nielsen. Vi går videre til hr. Karsten Hønge, SF.

(Ordfører)

Karsten Hønge (SF):

Så skal vi altså tale om harmonisering igen i dag. I går var det voldsomme forringelser for elever på produktionsskolerne, der skulle harmoniseres. Der er jo egentlig også noget rart og noget varmt og noget imødekommende over ord, der udspringer af »harmoni«. Men det er jo ren newspeak. Det er bare et smart ord, der skal få forringelser til at glide ned. Det er grov manipulation, for lovforslaget handler alene om at forringe forholdene for de syge.

Debatten, også i dag, er fyldt med dårlige undskyldninger og bortforklaringer og forsøg på at drukne kritikken i en ren teoretisk diskussion om forholdet mellem forsikringsordningen i a-kassen og statskassen. Fakta er igen, at det er de syge, de dårligst stillede, der får en regning; som om syge mennesker ikke har nok at slås med. En lussing det ene år skal følges op af en lussing året efter.

Det her lovforslag er en blandt mange sten, som pilles ud af fundamentet for det arbejdsmarked, som udmærker sig ved både tryk og fleksibilitet. Det kan ikke bortforklares ved nok så mange teoretiske spinmanøvrer om forholdet mellem kontingent til a-kassen og statskassen. Eller det er måske sådan, at samtlige a-kasser og fagforbund har misforstået det hele i den her øvelse? Jeg mener: Jeg tilbyder da bare enhver med interesse for sagen at læse høringssvarene. Men måske er det sådan, at samtlige a-kasser og forbund her i landet helt har misforstået, hvad det her går ud på.

Når vi nu så i øvrigt er ved høringssvarene: Jeg synes, at ministerens svar er, ja, man må kalde dem fornærmende dårlige. Når forbund og Arbejdsløshedskassernes Samvirke rejser en række indvendinger og bekymringer, hvad svarer man så med? Et rent genoptryk af rygmarvsreaktioner, hvor man bare refererer til, hvad loven går ud på. Altså, i bedste fald vil jeg kalde det for meningsløst, og på en dårlig dag som i dag vil jeg kalde det for fornærmende dårligt at svare Arbejdsløshedskassernes Samvirke og fagforbund på så arrogant en måde, altså ved bare at referere til, hvad loven går ud på, i stedet for bare med et ord at gå ind i de bekymringer og de indvendinger, som fagforbundene og Arbejdsløshedskassernes Samvirke har rejst. Det er useriøst, og det er nærmest at gøre nar af de faglige organisationer og Arbejdsløshedskassernes Samvirke.

Det her lovforslag rammer syge mennesker, og det rammer den model for vores arbejdsmarked, som bl.a. bygger på, at det skal være attraktivt at være medlem af en a-kasse. Regeringen skræker igen i den gren, som vores model for arbejdsmarkedet hviler på. SF har tænkt sig at stemme imod det her lovforslag.

Kl. 11:45

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke nogle korte bemærkninger ... ja, det går den her gang, men man kan jo godt trykke sig ind, inden det hele er slut. Værsgo til hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:45

Joachim B. Olsen (LA):

Det er modtaget, hr. formand. Jeg vil da egentlig gerne stille hr. Karsten Hønge det samme spørgsmål, jeg har stillet andre, for jeg synes, at det er utroligt, at man ikke kan få svar på det. Hvordan kan det være, at SF kan mene, at et a-kassebidrag, et medlemskab skal give adgang til nogle rettigheder, som det bidrag ikke har været med til at finansiere? Altså, hvad er det rimelige i det?

Man bliver ved med at tale om en forsikringsordning, men en forsikringsordning er jo netop kendetegnet ved, at den kun giver adgang til rettigheder, ydelser, som forsikringsbidraget har været med til at finansiere – ikke til alle mulige andre ting. Så hvorfor skal et a-kassebidrag give adgang til ydelser, som a-kassebidraget ikke på nogen måde har været med til at finansiere?

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ordføreren.

Kl. 11:46

de sig ind. Det er jo det, høringsvarene fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke og fagforbundene entydigt peger på.

Kl. 11:46

Derfor kan man jo altid sætte spørgsmålstegn ved, hvor grænsen skal gå. Så hvis jeg overhovedet skal give det en chance og tænke videre ud af den vej, som jeg egentlig ikke har lyst til, men som Liberal Alliance her præsenterer, så skulle det betyde, at man så også satte kontingentet til a-kasserne ned, fordi det her som udgangspunkt var en del af pakken, da man tegnede forsikringen.

Kl. 11:49

Karsten Hønge (SF):

Altså, jeg anerkender hr. Joachim B. Olsens både viden om og interesse for arbejdsmarkedet, og derfor ved hr. Joachim B. Olsen jo udmærket, at der ikke er en fast linje eller grænse mellem, hvad staten finansierer, og hvad a-kasserne finansierer. Vi har jo gennem årtier opbygget en model, hvor det ikke er a-kassekontingentet, der finansierer udbetalingen af dagpenge. I perioder, hvor der er mange arbejdsløse, betaler staten jo langt den største del af de udgifter, der er ved at have et dagpengesystem; i andre perioder er det så mindre. Men der er et forhold mellem det kontingent, man betaler, og hvad staten betaler. Og den linje, der er, imellem de to ordninger, der tilsammen udgør vores dagpengesystem, er jo hele tiden noget, der kan flyttes.

Pointen her er bare, at indtil nu har det her været en del af det system. Så hvis det overhovedet skulle give mening og jeg skulle prøve at gå ind på tankegangen – jeg blev i øvrigt også helt overrasket, da jeg hørte hr. Joachim B. Olsen bruge ord som solidarisk, den skulle jeg da lige synke en gang – så kunne man jo forestille sig, at man løftede bunden for dem, der ikke var forsikret. Altså, hvis det endelig er, at man går meget op i harmonisering og solidaritet, så vil jeg stille mig åben over for, at man så løftede de ikkeforsikredes muligheder for faktisk at få dagpenge året efter – men det er jo så ikke det, der er på bordet.

Så mit svar til hr. Joachim B. Olsen er, at da man har ordningen nu, så indgår det som en del af præmissen for forsikringen, som man jo nu ensidigt går ind og ændrer, og det er ikke så fair.

Kl. 11:48

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Spørgeren.

Kl. 11:48

Joachim B. Olsen (LA):

Man kan sagtens have en spændende diskussion om rimeligheden i hele dagpengesystemet, altså det, at man betaler ind til en a-kasse, og så skal andre finansiere de ydelser, man kan få – men der er trods alt en eller anden sammenhæng. Der er trods alt en eller anden sammenhæng mellem a-kasse bidrag og arbejdsløshedsdagpenge; ikke fuldt ud, for det er ikke et selvfinansierende system, det er ikke en ren forsikringsordning.

Men her er der tale om, at a-kassebidraget giver adgang til nogle rettigheder, som det overhovedet ikke er med til at finansiere. Det ville give lige så meget mening, at et a-kassebidrag gav adgang til billigere togkort eller billigere busbilletter eller alt mulig andet. Der må vel trods alt være en eller anden sammenhæng. Det må man da også i SF kunne anerkende.

Kl. 11:49

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:49

Karsten Hønge (SF):

Sammenhæng er der først og fremmest på den måde, at vi har et dagpengesystem, som skal gøre det attraktivt for folk at melde sig ind, og der er det her en blandt mange sten – det er jo ikke den største sten, men det er en blandt mange sten – som man nu fjerner fra dagpengesystemets fundament, og som gør det mindre attraktivt at mel-

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Tak til hr. Karsten Hønge. Jeg har ikke noteret, at der er flere ordførere, der har bedt om ordet. Og derfor er det nu beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:49

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Tak for det. Jeg vil også gerne takke for behandlingen af lovforslaget i dag. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at lovforslaget, som det også er blevet sagt af flere ordførere, udspringer af finanslovsaftalen for 2017, hvor det blev aftalt at harmonisere sygedagpengemodtagernes ret til at optjene feriedagpenge. Sygedagpengemodtagere, der ikke er medlem af en a-kasse, har i dag ikke mulighed for at optjene feriedagpenge og har aldrig haft det privilegium. Med finanslovsaftalen for 2017 er det aftalt, at reglerne skal være ens for alle. Derfor vil vi også med lovforslaget harmonisere reglerne, så ingen sygedagpengemodtagere fremover optjener ret til feriedagpenge.

Det er rigtigt, at det er en stramning af reglerne, hvilket behandlingen af lovforslaget jo også bærer præg af, og det står regeringen selvfølgelig også helt på mål for. Jeg mener også, det vigtigt at understrege, at jeg synes, at jeg synes, at stramningen er helt rimeligt. Det skal ses i lyset af, at sygedagpengene er 100 pct. finansieret af det offentlige, hvilket også fremgår af debatten her i dag, og at de ikke ligesom arbejdsløshedsdagpengene er indirekte medfinansieret af a-kassens medlemmer.

Det er fremført, at det vil forringe forsikringssystemet og dermed også udfordre flexicuritymodellen. Faktum er bare, at man som medlem af en a-kasse ikke betaler til sygedagpenge. Derfor er det heller ikke et retfærdighedsprincip, der dikterer, at man skal stilles bedre end andre sygedagpengemodtagere.

Jeg mener derfor kort sagt, at stramningen helt grundlæggende er rimelig, fordi et a-kassememberskab ikke bør være udslagsgivende for, om man har ret til en offentlig ydelse, der optjenes på baggrund af en ydelse, der ikke medfinansieres af medlemmerne.

Det er også blevet gjort gældende af en række ordførere, at det vil ramme syge mennesker. Fremover vil der være sygedagpengemodtagere, som bliver raske, får et arbejde og skal holde ferie, og som på baggrund af regelændringen ikke har optjent feriedagpenge.

Det er rigtigt, at det vil være sådan for nogle, og at det er sådan allerede i dag for sygedagpengemodtagere, der ikke er medlem af en a-kasse. De pågældende må i den situation acceptere, at hvis de ikke har optjent feriegodtgørelse eller har ret til løn under sygdom, må de selv betale deres ferie ved at lægge lidt til side af lønnen. Det gælder selvfølgelig kun det første år i jobbet, da de pågældende det næste år vil have optjent feriegodtgørelse eller ret til løn under ferie. De pågældende sygedagpengemodtagere står dermed i samme situation som de studerende, når de bliver færdige og får et arbejde og ikke har optjent feriegodtgørelse det første år.

Jeg mener, at der på den baggrund er tale om en helt rimelig regelændring, der først og fremmest har som konsekvens, at det bliver muligt at bruge pengene andre steder i vores velfærdssamfund. For når vi kaster et blik på det samlede finanslovsforslag for 2017, handler det jo netop, som flere ordførere også har været inde på, om at forbedre vores kernevelværd, tryghed og ansvarlighed. Det er bl.a. sådan, at vi styrker sundhedsområdet, kræftområdet, med 2,2 mia.

kr. over de næste 4 år. Det kræver finansiering og prioritering, og det er også derfor, at vi strammer reglerne nogle steder; det er, for at vi kan tilføre midler andre steder.

Det er en prioritet, som regeringen er glad for at der er opbakning til efter førstebehandlingen af lovforslaget i dag. Og jeg glæder mig selvfølgelig også til udvalgsbehandlingen med de spørgsmål, der måtte komme, da det her lovforslag er en konsekvens af den finanslovsaftale, der blev indgået den 18. november 2016.

Kl. 11:53

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Der er par korte bemærkninger. Først er det fra hr. Jan Johansen.

Kl. 11:53

Jan Johansen (S):

Tak. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke ministeren synes, det er urimeligt, at når man har tegnet en forsikring og der i forsikringspolicen bl.a. står, at man kan optjene feriedagpenge under sygdom, fjernes det med et snuptag. Præmien beholdes, hvor den er. Hvis det blev gennemført uden for Christiansborg, ville der også lyde et ramaskrig fra Venstres side, er jeg stensikker på, hvis man blev behandlet på den måde.

Synes ministeren, at det er en måde at behandle de mennesker på, som står i en a-kasse og har tegnet en a-kasseforsikring på de præmisser, man nu fjerner?

Kl. 11:54

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 11:54

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Hvis det var sådan, at jeg ikke syntes, at det var en god og rimelig model, der var fremlagt, skulle jeg nok ikke stå her i dag som minister. Så jeg kan fuldt stå på mål for det.

Som det også er fremgået af debatten, er det jo sådan, at sygedagpenge er 100 pct. finansieret af det offentlige. Derfor er der ikke den kobling, som hr. Jan Johansen gerne vil diskutere i dag. Så derfor kan jeg fuldt stå på mål for det, vi har fremlagt. Der er også i dag en forskel, der handler om, hvorvidt man er medlem eller ikkemedlem af en a-kasse.

Så ja, det er, synes jeg, noget, man kan stå på mål for – vel at mærke også, når man ser på, hvad vedtagelsen af finanslovsforslaget kommer til at styrke. Den kommer netop til at styrke sundhedsområdet. Så det er jo ikke sådan, at det her går ud over syge mennesker.

Kl. 11:55

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 11:55

Jan Johansen (S):

Allerførst vil jeg selvfølgelig sige, at når man tegner en forsikring, får man ikke på vide, hvilken kasse det egentlig tages fra. Sådan er det jo bare.

Så vil jeg spørge ministeren, om ikke han er nervøs for, at den gode ordning, vi har i a-kasseregi, med, at folk forsikrer sig, bliver udhulet, så færre ikke tegner den forsikring, som gerne skulle være en støtte til at finansiere det, når folk er arbejdsløse. Hvis den gode arbejdsmodel – hurtigt ind og hurtigt ud – vi har, bliver udhulet, og som vi praler så meget af rundtomkring i verden, kan vi jo ikke have det fleksible arbejdsmarked, vi har i dag.

Kl. 11:55

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til – i hvert fald første gang som beskæftigelsesminister – fuldstændig klart at slå fast, at jeg bakker hundrede procent op om den model, vi har skabt i Danmark. Vi har et meget fleksibelt arbejdsmarked til stor gavn for vores industri, og det er fuldstændig rigtigt, at det er noget, skiftende regeringer gennem de sidste mange årtier har arbejdet for. Så det er vigtigt, at vi værner om den model. Men jeg mener ikke, at det her forslag på nogen som helst måde sætter den model under pres – det vil på intet tidspunkt blive tilfældet.

Kl. 11:56

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Så er det hr. Karsten Hønge.

Kl. 11:56

Karsten Hønge (SF):

Jeg kunne godt tænke mit at spørge ministeren om holdningen til de hørings svar, der er givet. Der får vi jo seriøse indvendinger og bekymringer fra LO, FTF, AC og AK-Samvirke, der rejser en række indvendinger over for lovforslaget. Og den eneste måde, som man reflekterer over det fra ministerens side, er alene en opremsning af, hvorfor man vil gennemføre lovforslaget. Der er altså ikke en eneste bemærkning til de refleksioner, som fagforbundene og AK-Samvirke er kommet med. Hvad er baggrunden for den type arrogante svar?

Kl. 11:57

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Ministeren.

Kl. 11:57

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg ved ikke, om det er arrogant. Det er i hvert fald ikke noget, som jeg på nogen måde synes er noget, man skal tage i sin mund. Men det bestemmer jeg jo ikke, for det står jo spørgeren frit for at bruge de ord, spørgeren vil.

I forhold til det høringsnotat, der er, vil jeg sige, at jeg synes, at det her er et meget klart lovforslag, og jeg mener ikke, at der er behov for større videnskabelige udredninger. Jeg vil også blot minde om, at der jo er stillet ret mange spørgsmål til det forslag, regeringen havde i finansloven, som jo også er tilgået Beskæftigelsesudvalget, og som jeg husker det, er det i hvert fald 10-15 spørgsmål, der er blevet besvaret af den tidligere beskæftigelsesminister. Men jeg mener bestemt, at det høringsnotat giver god mening, og vi får jo også en udvalgsbehandling her i Folketinget. Så hvis der er ting, man vil spørge ind til, kan man jo gøre det.

Kl. 11:57

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Spørgeren.

Kl. 11:57

Karsten Hønge (SF):

Jo, vi skal skam nok vende tilbage til sagen. Det vil jeg da gerne love ministeren.

Jeg tænker bare på, at når man nu i andre sammenhænge anerkender vigtigheden af at have stærke faglige organisationer – f.eks. så sent som her den anden dag, hvor statsministeren fra talerstolen sådan berømmede den danske model, hvor man har trepartsforhandlinger – så har vi altså her nogle af de førende faglige organisationer her i landet, herunder AK-Samvirke, der rejser en række bekymringer og spørgsmål til det.

Skal de virkelig fejles af med noget, jeg måske vil kalde et træk på skulderen, hvor man allerhøjest har hevet sig op til at lave en co-

py-paste og bare sætte ind, hvad loven går ud på, og ikke på noget tidspunkt svarer på de refleksioner, som organisationerne og AK-Samvirke har? Det er da ikke en fair måde at behandle de seriøse organisationer på, der i øvrigt bærer vores arbejdsmarkedsmodel.

Kl. 11:58

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):
Ministeren.

Kl. 11:58

Beskæftigelsesministeren (Troels Lund Poulsen):

Det er meget seriøse organisationer, og det er også vigtigt at anerkende de organisationer for den vigtige rolle, de har i Danmark.

I forhold til høringsnotatet, er det jo sådan, at det høringssvar, der er kommet, og som jeg står med her, giver udtryk for de betænkeligheder, vi har diskuteret her i dag, og der er der jo en politisk uenighed. Og det er jo ikke sådan, at man kan få politisk uenighed til at gå væk i et høringsnotat. Det må jeg bare sige. Det er jo derfor, vi diskuterer i Folketinget, og at der er skiftende regeringer. Det smukke i det er, at demokratiet giver mulighed for, at man nogle gange er i regering – det har SF også været begunstiget af tidligere – og andre gange må man være i opposition, og det er knap så spændende.

Kl. 11:59

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Vi siger tak til beskæftigelsesministeren.

Der er ikke flere, som har bedt om ordet, så forhandlingerne er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 11:59

Første næstformand (Henrik Dam Kristensen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes mandag den 5. december 2016, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 12:00).